

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๒๕ (วิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๖๒ คน

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายสอาด ปิยวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ มีกิจธุระ นายเทียม ไชยพันธ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วผมขอดำเนินการเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๔, ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๒๔ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดู ตั้งแต่วันพุธที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๕ แล้วจะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ให้ถือที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓ ครั้งดังกล่าว

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้นถาม

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

๕๖๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า ว่าอย่างไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออาศัยอำนาจข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๑) ขอปรึกษาเป็นเรื่องด่วน ด้วยมีร่างพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่มที่รัฐบาลได้กล่าวอ้างว่ามีความเร่งด่วนที่จะต้องพิจารณา โดยกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้เมื่อวานนี้ แต่กระผมได้ทราบเมื่อเช้านี้ว่า รัฐบาลได้ถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปไม่ทราบว่าจริงหรือไม่ ขอเรียนถามก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ทางรัฐบาลขอถอนไปแล้วครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน เกี่ยวกับเรื่องขอลอนนี้จะพิจารณาตอนนี้ หรือรอเอาไว้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้ามีผู้เสนออย่างไรมาก็จะได้พิจารณาไปเลยครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมอยากให้เป็นเรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม แล้วก็การจะถอนหรือไม่ถอนนี้ จะต้องให้สภาเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับข้อ ๔๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอแจ้งต่อที่ประชุม คือเรื่องนี้ทางคุณจะมีการเสนออย่างไรใหม่ครับ เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมหรืออะไรใหม่ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมอยากให้เป็นเรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ครับ ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลขอลอนกับท่านประธานด้วยวาจา หรือว่าด้วยหนังสือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ด้วยหนังสือครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เมื่อทาง

รัฐบาลขอถอนออกไป ท่านประธานก็มีหน้าที่อย่างเดียวกันจะต้องถามสภาว่า จะอนุมัติให้ถอนออกไปหรือไม่ ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะให้ท่านประธานวินิจฉัยในประเด็นอันนี้ กระผมว่ามันจะผิดข้อบังคับนะครับ ก็ถามเสียเลยว่า ที่ประชุมจะอนุมัติให้ถอนออกไปได้หรือไม่ ก็มีแค่นั้นล่ะครับท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอขอบคุณครับ

นายสีหนาท ฤาชา (ชัชฎุมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ฤาชา ส.ส. จากชัชฎุมิ พรรคชาติไทย กระผมเข้าใจว่าในการถอนนี้จะต้องรอจนกระทั่งถึงระเบียบวาระกำหนดเสียก่อนนะครับ กระผมเข้าใจเช่นนั้น ถอนได้ครับ แต่ว่าจะลงมติก็ต่อเมื่อถึงวาระครับ กระผมเข้าใจเช่นนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คือมันเป็นเรื่องที่จะต้องเป็นไปตามระเบียบวาระนี้นะครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมได้กราบเรียนถามท่านประธานด้วยความหวังดี คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะมีการพิจารณากัน กระผมยินดีครับ จะรอแน่ทั้งเอาไว้อย่างนี้จนกว่าจะถึงเรื่องตามระเบียบวาระ ขอร้องทางสมาชิกฝ่ายรัฐบาลอย่ายกขึ้นมาพิจารณากันแล้วกัน และขอกราบเรียนรัฐบาลนะครับว่าไหน ๆ จะถอนแล้ว ๑. อย่าทำเป็นร่างพระราชกำหนดเข้า ๒. อย่าเพิ่งเสนอเข้ามาในที่ประชุมร่วมของรัฐสภา

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะรออย่างที่เป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเสนอว่าต้องถึงตรงนั้นเสียก่อนถึงจะแจ้ง กระผมว่าจะเกิดปัญหายุ่งยากบางทีก็ต้องไปรอในเมื่อรัฐบาลทำหนังสือมาแล้ว วาระแรกก็คือ ท่านประธานต้องแจ้งต่อที่ประชุมนี้ว่าได้รับหนังสือจากรัฐบาลขอถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น หมายเลขที่เท่านี้ ๆ สภาจะให้ถอน ก็จบไปครับ ที่นี้ไปรอตรงนั้น ถ้าปิดสมัยประชุมก็ยังคงคาสาอยู่จะเอาอย่างไรครับ เพราะว่าการจะอนุมัติให้ถอนหรือไม่ถอนอยู่ที่สภา กระผมว่าถ้าจะให้จบไป ก็ให้ประชาชนยกเรื่องนี้มาแจ้งต่อที่ประชุมเสียเลย เพราะว่ารัฐบาลทำเป็นหนังสือนี้ครับ ประธานต้องแจ้งต่อที่ประชุมว่า รัฐบาลมีเจตนาอย่างนั้น และก็เป็นที่ที่รัฐบาลจะถอนได้ เพราะเรายังไม่ถึงวาระจะพิจารณาคำครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ

๕๖๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าอย่างนั้นครับ เป็นเรื่องที่ยังไม่ถึงวาระ ก็ยังไม่มีใครเสนออย่างไรขึ้นมา

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี คือเรื่องนั้นครับ ท่านผู้เป็นประธาน สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษคือคุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ กระผมต้องขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม ได้ยกเรื่องขึ้นมาปรึกษาท่านประธาน เมื่อเป็นเรื่องปรึกษา ท่านประธานก็วินิจฉัยชี้ขาดได้ว่าจะยกเรื่องนี้เข้ามาพิจารณาได้หรือไม่ ถ้าหากว่าได้ ท่านประธานก็ถามที่ประชุมสภาแห่งนี้ว่า สมควรถอนได้หรือไม่ความจริงสมาชิกทางฝ่ายรัฐบาลไม่ได้คิดที่จะห่วงเหนียวเอาไว้หรอกครับ อยากให้ท่านประธานได้ยกขึ้นมาแล้วชี้ขาดลงไปว่าให้ถอนได้ก็ถอนไป คือเราไม่ได้ไปคิดอะไรมากนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้ยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา แล้วก็ถามสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ท่านนั่นเองครับ คือทางฝ่ายค้านคิดอะไรเวลาฝ่ายนี้พูดขึ้นมา ก็จะหาว่าห่วงเหนียวกฎหมายอะไร กระผมว่าไม่ถูกหรอกครับ กระผมขอขอบคุณครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพกระผมขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๘ (๗) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดราชบุรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ เมื่อกันมีผู้เสนอ ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : เรื่องที่จะพูดกันถึงเรื่องร่างพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่มนั้น กระผมไม่พูดแล้วครับ ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา เพื่อให้เรื่องที่กระผมพิจารณาดอนแรกนั้นตกลไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็หมดเรื่องไป ต่อไปเป็นเรื่องกระทู้ถามนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดราชบุรี กระผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ยกเอาเรื่องที่ค้างการพิจารณาจากเมื่อวานนี้ขึ้นมาพิจารณาด่อนั้นคือเรื่องญัตติ ๕.๒, ๕.๓ ไปตามลำดับครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ยกเอา ๕.๒, ๕.๓ ขึ้นมาพิจารณาก่อนวาระกระทู้ถาม มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ เชิญครับ

นายศิริ ทุ้งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ทุ้งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี เกี่ยวกับกระทู้ถามของกระผมไม่รู้กี่ครั้งแล้วครับ เลื่อนกันมาตลอด กระผมอยากจะทราบว่าสถานะนี้จะปล่อยให้ปัญหานี้ผ่านไปอย่างนี้หรือครับ ๒ ปีแล้วครับ และปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ราษฎรทั้งประเทศเดือดร้อน กรรมการรถสิบล้อ เดือดร้อนทั้งประเทศนะครับ กระผมขอเสนอไม่ให้เปลี่ยนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองหรือไม่ครับ

นายศิริ ทุ้งทอง (อุทัยธานี) : ขอผู้รับรองหน่อยครับ ใครเห็นด้วยครับ ถ้าเห็นแก่ชาติบ้านเมืองของผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระผมจะขออนุมัติที่ประชุม

นายสมัคร สุขนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุขนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร คือว่ากระผมก็อยากจะขอทบทวนเป็นครั้งที่เท่าไรก็ไม่ทราบแล้วนะครับ การประชุมสภาในเทียวนี้ ได้ตกลงกันแบบสุภาพ-

๕๗๐

บุรุษไว้นะครับว่า เนื่องจากระยะเวลาไม่มากนักจะทำกฎหมายที่ตกค้างให้หมด เพราะ ฉะนั้นที่ตกลงกันไว้นะเมื่อถึงวาระกระทู้ก็จะขอเลื่อนออกไปก่อน และยุติขั้นนี้ถ้าไม่จำเป็น จริง ๆ ก็จะไม่พิจารณาโดยจะขอเลื่อนไป กระผมอยากจะกราบเรียนครับว่า เรื่องนี้ถ้า ตกลงกันไว้ถ้าจะรักษาความเป็นลูกผู้ชายกันอย่างที่ตกลงกันไว้จริง ๆ ก็น่าจะทำได้แล้ว ก็มีกฎหมายซึ่งพิจารณาเสร็จแล้วเรียงรอจะเข้านี้ นะครับ มาอนุมติวาระ ๒ วาระ ๓ นี้ นะครับก็ควรจะได้พิจารณาตัวกฎหมายเราตกลงกันไว้เช่นนั้น คือถ้าจะไม่ตกลงกันอย่างนี้ ก็ให้รู้กันไป แต่กระผมคิดว่าเรื่องนี้ นะครับกฎหมายที่เสร็จแล้ว แล้วรอเข้านี้เป็นแถว เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอเลื่อนเอาวาระที่ ๔ ขึ้นมาว่ากันเสียก่อน นี่คือตามข้อตกลงครับ คือที่พูดกันไว้นะตามระเบียบตามข้อบังคับต้องบรรจุ คือต้องมีทั้งยุติต้องมีทั้งกระทู้ตาม ลำดับ แต่ว่าเราตกลงกันว่ามาถึงวาระนั้นก็ขอเลื่อนออกไป ๆ เพื่อจะได้ทำกฎหมาย ท่าน ประธานหาอะไรไม่เจอละครับเพราะเป็นการตกลงกันแบบสุภาพบุรุษ ไม่มีนัยหรือครับ คือท่านประธานจะต้องเอา ๓ ประเด็นนะครับ กระผมจะขอเสนอประเด็นสุดท้าย แต่ว่า กระผมอภิปรายไปแล้วกระผมก็ไม่ควรจะใช้สิทธิ์ กระผมก็ขอเรียนเชิญเพื่อนสมาชิกช่วย กรณาด้วย ๔.๑ นะครับเลื่อนขึ้นมลายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะเอาอย่างนี้จะดีไหมครับ คือว่า เรื่องที่เขาอภิปรายมีอยู่ ๒ เรื่องนี้ ก็ท่านผู้เสนอคือคุณพร ศรีไตรรัตน์ นี้ก็ เคยพูดบอกว่าของเขานั้นไม่อยากจะเอามาก คือเขาถามแล้วรัฐมนตรีตอบแล้วเขาพอใจเขา ก็ว่าไม่อยากจะต่อเรื่องอะไรไป แต่ก็ว่าจะจบเร็วไปหรืออะไรทำนองนั้นให้เสร็จ ๆ ไปก็อาจ จะได้นะครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล จากจังหวัดขอนแก่นครับ สำหรับญัตติที่ท่านผู้มีเกียรติ ๒ ท่านได้ เสนอค้างไว้ตั้งแต่เมื่อวานนะครับ คือญัตตินี้ทำร่วมกับญัตติสำนักปัฐวรรค์ กระผมเห็นการ เสนอญัตติที่จำเป็นที่สุดสำหรับประเทศชาติเมื่อวานนี้ คือญัตติที่ประชาชนเดือดร้อนทั่ว ประเทศ ชาวนาชาวไร่ขายข้าวของไม่ได้ รัฐบาลก็นั่งฟังครับไม่เห็นมีประโยชน์อะไรเลย

พูดกันตั้งแต่เข้ายื่นยื่นนะครับ จะมีใครสักคนจากรัฐบาลมากราบเรียนที่สถานีว่า รัฐบาลได้ซึ่งได้เข้าใจว่าประชาชนเดือดร้อนจริง จะนำไปแก้ไขก็ไม่มีอะไรเลย พูดกันโดยเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้นญัตติ ๒ ญัตติที่จะเสนอเข้าสภาวันนี้ที่บอกว่า ๑. สำนักปู่สวรรค์ตัวการที่จะกระทำให้เกิดปัญหาขุนวายก็ได้ข่าวว่าหนีไปแล้วนะครับ ส่วนเรื่องน้ำท่วม กระทบก็ได้คุยกับท่านเจ้าของญัตติก็บอกว่า จะเจรจากับฝ่ายรัฐบาลเองเพราะเป็นรัฐบาลด้วยกัน เพราะฉะนั้นจะมาเสียเวลาของสภาทำไมครับ ขอเอากฎหมายพวกนี้เข้ามาทำให้เสียให้เสร็จเรียบร้อยกระทบผมจึงขอสนับสนุนท่านผู้มีเกียรติจากหัวหน้าพรรคประชากรไทยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยยังไม่ได้เสนอ เชิญครับ

นายสนิท ลิลา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สนิท ลิลา จากศรีสะเกษ กระทบขออาศัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๓๗ (๒) ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมมาเป็นเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ ๔.๑, ๔.๒ แล้วก็ ๔.๓ เป็นต้นไป ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ เท่านั้นนะครับ หรือตลอดไปครับ

นายสมค์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ตลอดไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายสมค์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สมค์ สุนทรเวช ที่ท่านผู้เสนอเสนอแล้วไว้แค่นั้นถูกต้องแล้วครับ เพราะเดี๋ยวพอถึงรัฐธรรมนูญที่จะแก้กัน ๒๙ จุด เราจะต้องขอเลื่อนอีกครั้ง เพราะว่าเราก็ตกลงกับรัฐบาลแล้วว่าเราจะทำ ๒ อันที่แก้ใหม่โดยยังไม่ทำอันใหญ่ขึ้นครับ เพราะฉะนั้นเอา ๓ อันแค่นั้นก่อนครับ เสร็จแล้วก็ปรึกษากันอีกครั้ง

๕๗๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเพียง ๓ อัน ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ เท่านั้นนะครับ

นายสมิศร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับผม

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรค ประชาธิปัตย์ กระผมเองนั้นได้ตระหนักถึงข้อตกลงระหว่างกาลก่อนเปิดสมัยประชุมวิสามัญ ครั้งนี้เป็นอย่างดีที่ว่าจะสงวนเวลา ของสภาแห่งนี้ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ค้างการพิจารณาอยู่ในระเบียบวาระ แต่เนื่องจากกระผมเห็นว่าพฤติการณ์ของสำนักปู่ สวรรค์ และอาณาจักรหุบผาสวรรค์นั้นเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติอย่างร้ายแรง และ ก่อนที่จะเสนอญัตตินี้เข้าสู่สภานั้น กระผมก็ได้เวียนหาเรื่องกับเพื่อนสมาชิกพรรคการเมือง ทุกพรรค จนกระทั่งญัตติเรื่องนี้ ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตัวแทนของพรรคการเมือง ทุกพรรคลงนามในญัตติเรื่องนี้ ในฐานะผู้เสนอ ต่อเมื่อถึงเวลาที่จะพิจารณากันถึงเรื่องนี้ กลับมีท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายบางท่านเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญ กระผมใคร่ขอ ประทานกราบเรียนว่า เวลานี้เขาheimเกริมถึงขนาดประกาศเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลง การปกครองบ้านเมืองจากระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุขให้ไปสู่การ ปกครองอย่างอื่น ถ้าสภาแห่งนี้จะเห็นว่าเรื่องราวเหล่านี้ไม่มีความสลักสำคัญต่อชาติบ้าน- เมือง กระผมก็ไม่ติดใจเลยครับ ยังอยากจะยืนยันว่า ขอได้โปรดพิจารณาตามข้อเสนอของ กระผม คือที่กระผมขอเปลี่ยนระเบียบวาระไว้ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยังยืนยันนะ เอาครับ ก็มี ๓ ญัตตินะครับ มีอยู่ ๓ ญัตติ ก็พอลงมติกันได้กระมังครับ เดี่ยวขอคนโน้นก่อนครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพร ศรี- ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้เสนอญัตติด่วนไว้ต่อทางสภาเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ปราบกฏว่าภายหลังทางฝ่าย พรรคกิจสังคมได้เข้าร่วมเป็นรัฐบาล ความจริงแล้วปัญหาเรื่องน้ำท่วมทางภาคใต้หลาย

จังหวัดในรอบนี้เป็นภัยอย่างร้ายแรงที่ไม่เคยมีมาก่อนใน ประวัติศาสตร์ของประเทศของเรา มีภูเขาพังทลายลงมาทับถมบ้านเรือนราษฎรมีความเสียหายเป็นอย่างหนัก แต่ว่าเนื่องจาก ญาติพี่น้องของผมได้เสนอมาก่อนที่ได้มีการเข้าร่วมรัฐบาลปัญหาและเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะต้อง กราบเรียนต่อทางฝ่ายรัฐบาลเพื่อให้ทำการแก้ไขและช่วยเหลืออันมีอยู่เป็นอันมาก ในฐานะ ได้เข้าร่วมอยู่กับรัฐบาลแล้วเพื่อเปิดโอกาสให้พี่น้อง เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัด ที่อยู่ในพรรคที่ไม่ได้มีโอกาสร่วมรัฐบาลจะได้มีโอกาสในการที่จะตั้งญาติหรือเสนอกระทู้ หรืออย่างหนึ่งอย่างใด สำหรับผู้ที่ได้ร่วมอยู่กับรัฐบาลแล้วก็ควรจะได้ให้โอกาสนี้ สำหรับ ญาติพี่น้องทางฝ่ายของผมในฐานะที่เป็นเจ้าของญาติและเพื่อนฝูงที่ร่วมในการยื่นญาตินี้ด้วย ก็จะได้้นำเรื่องราวต่าง ๆ นี้เข้าสู่ที่ประชุมของพรรคและก็จะได้นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทาง ฝ่ายรัฐบาลได้ให้การช่วยเหลือซึ่งมีอยู่มากมายกว้างขวาง หลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนต่อไป เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ผมใคร่จะขอกราบเรียน ต่อท่านประธานว่าผมขอถอนญาตินี้ไป และจะได้ดำเนินในเรื่องนี้ต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ในทางฝ่ายรัฐบาล เพื่อจะได้เสนอทางฝ่ายรัฐบาลต่อไป ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพรขอถอนไปแล้วครับ ก็ ยังเหลือของคุณเชาวรินอีกอันหนึ่ง เชิญ

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทั่งนี้หะครับเดิม ผมเสนอมาเป็นญาติหะครับ ท่านประธานตอบผมว่าให้ไปตั้งกระทู้ แล้วกระทู้หะครับ ผม อยากจะถามการทำงานของรัฐบาล กฎหมายก็ออกกันเยอะเยอะครับ ญาติก็เยอะเยอะไม่รู้ เท่าไรแล้วครับ แต่อยากจะรู้ว่ารัฐบาลที่รักษาการปัจจุบันนี้ปฏิบัติตามกฎหมายได้ไหม ให้ รับข้าราชการปฏิบัติตามกฎหมายได้ไหมครับรายนต์ทั้งประเทศนี้ครับ กำลังถูกไถ่ถูกรีดกัน ไม่รู้จะเอาอย่างไร จะวิ่งกันอย่างไรแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณศิริครับ คุณ ยังขอยืนยันตามเดิมไม่ใช่หรือครับ

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) : ผมจะเสนอญาติเลยครับ ขอผู้รับรอง หน่อยครับ

๕๗๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องหอรอกครับ คือว่ามันต้องขอมติอยู่แล้ว จะเปลี่ยนจากระเบียบวาระประชุมของเดิม ของคุณนะไม่ต้องหอรอก คุณนั่งลงเถอะครับเดี๋ยวจะต้องถามว่า ใครจะเอาตามของเดิมหรือไม่ เพราะวาระเบียบเขาวางไว้แล้วครับผมว่าท่านก็เห็นจะพอกระมังครับ

นายปิยะ อังกินันท์ (เพชรบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมปิยะ อังกินันท์ จากเพชรบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมรู้สึกเบื่อเหลือเกินนะครับรู้สึกเปลี่ยนวาระกันเรื่อย อะไรกันเรื่อย แล้วก็กว่าจะได้พูดกันนะครับนี้หมดเวลาไปเกือบชั่วโมงแล้วนะครับ กระผมอยากจะให้ท่านประธานนี้ นะครับถามไปเลยครับ เต็ดขาดใครเสนอเปลี่ยนแปลงอะไร ๆ ก็ขอมติกันไปเลยครับ มาพูดไอ้ไอ้ไปโยกกันไปโยกกันมานี้หมดเวลาสภาไปตั้งเกือบชั่วโมงหนึ่งแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับเข้าใจแล้วครับคุณปิยะ

นายปิยะ อังกินันท์ (เพชรบุรี) : ขอให้ท่านประธานรีบดำเนินการโดยเด็ดขาดนะครับ ใช้ความเด็ดขาดเสียบ้างครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเราจะใช้อย่างที่คุณว่าไม่ได้เพราะบางทีบางคนเขาอาจจะเสนอญัตติอื่นขึ้นมาอีกบ้าง มันต้องให้โอกาสเขาครับ เพราะฉะนั้นเราจะไปรวบรัดเอาอย่างนั้นไม่ได้ครับ อาจจะมีบางคนเขาเสนอญัตติอื่นขึ้นมา คุณเขาวินว่าอย่างไร

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ญัตติของกระผมก็ได้เสนอเข้ามาตามลำดับหลังของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณพร ศรีไตรรัตน์ จังหวัดตรัง พรรคกิจสังคม เมื่อทางท่านผู้มีเกียรติท่านนั้นได้ถอนไปแล้ว กระผมก็ได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อเป็นการประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ กระผมก็คิดว่าจะขออนุญาตฝากไปยังรัฐบาลให้รีบเร่งดำเนินการให้มันเสร็จสิ้นไป แล้วกระผมก็ขอถอน แต่ขณะนี้เหมือนกัน

ญาติเรื่องนี้ได้เซ็นชื่อโดยสมาชิกจากพรรคการเมืองต่าง ๆ กระผมเองขอถอน ไม่ทราบว่า ท่านผู้มีเกียรติท่านอื่นที่ร่วมเสนอนั้นจะมีความรู้สึกอย่างไร ขอความกรุณาแจ้งด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมีข้อเสนออย่างนั้น เมื่อคุณถอนอันนี้ไปแล้ว ก็หมดเรื่องไปก่อน

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : แต่มีผู้เสนอร่วมกันหลายท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ เดียวก่อน คุณขอถอน ขอเปลี่ยนระเบียบวาระนี้ไปเสียก่อนก็แล้วกัน

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ใช่ครับ ผมขอถอนไอ้ที่ขอเปลี่ยนระเบียบวาระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นคุณถอนไปแล้ว ก็เหลือแต่ของคุณทางนี้ ผมขอลามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นควรจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระเป็นนำเอา ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ ขึ้นมาก่อนวาระกระทู้นี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเอาเป็นวาระกระทู้นี้เป็นไปตามระเบียบวาระการประชุมตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นส่วนน้อยครับ ก็เป็นอันว่าเปลี่ยนระเบียบวาระ นำเอาวาระ ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ ขึ้นมาก่อนครับ โดยมีผู้เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระมี ๑๒๙ เห็นไม่ควรเปลี่ยนมี ๗ ครับ เป็นอันเปลี่ยนระเบียบวาระนำเอา ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการการคมนาคมเข้าประจำที่

๕๕๒

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านกรรมการ

แถลง

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เปรม มาลากุล ณ อยุธยา จากจังหวัดอุตรดิตถ์ กรรมการ กระผมไม่มีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติม ตามที่เอกสารที่ท่านสมาชิกทุกท่านได้มีอยู่ไว้แล้วครับ

นายสมิตร สุนทรเวช (กรรมการ) : ผม สมิตร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กรรมการ พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เคยเสนอเข้ามาในสภาหลายครั้ง ไม่ปรากฏว่าได้ผ่านออกไปสักครั้งเดียว เพราะว่าพอจะผ่านที่ไรก็ยุบสภาทุกที คราวนี้กรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบ เฝอญ่ไม่มีการขอแปรญัตติ อย่งไรก็ตาม กรรมการได้พิจารณาตรวจสอบอยู่หลายครั้ง มีการเรียกประชุม ๖-๗ ครั้ง หลักการในการขอยื่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพื่อที่จะให้ประเทศไทยได้มีกฎหมายในการเดินเรือ สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างชาติที่มีอยู่ บัจจุบันกฎหมายของไทยไม่สามารถครอบคลุมไปถึงการบังคับระหว่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านออกมาจะทำให้ประเทศไทยสามารถบังคับเรือซึ่งเข้ามาจอดในน่านน้ำไทยได้และนอกจากนั้น เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านไปแล้ว ประเทศไทยจะได้เข้าเป็นภาคีสันธิสัญญากฎหมายการเดินเรือระหว่างประเทศได้อย่างสมบูรณ์ กรรมการมีข้อที่จะแถลงให้ที่ประชุมได้ทราบเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขา ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายธำรง ธรรมเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธำรง ธรรมเสนา จากจังหวัดขอนแก่น พรรคประชากรราษฎร์ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ

นี้ ได้มีการแก้ไข ผมจึงมีความสงสัยในการที่ทางกรมการแก้ไขในคำจำกัดความของคำว่า “แพคนอยู่” ซึ่งเดิมความในพระราชบัญญัติเดิมมีความว่า แพคนอยู่ หมายความว่า เรือที่ปลุกอยู่บนแพไม้ไผ่ ไม้รวกหรือท่อนและลอยอยู่ในแม่น้ำลำคลองหรือลำคลอง ผมก็มีความสงสัยว่าคำว่า “แพคนอยู่” นี้ ทำไมถึงมีเฉพาะที่จะอยู่ในแม่น้ำหรือลำคลอง เพราะว่าความหมายของคำว่า “แพ” ถ้าหากว่าเราจะไปดูคำจำกัดความของคำว่า “แพ” ตอนแรกจะหมายความถึงว่า โป๊ะ อู่ลอย และสิ่งลอยน้ำอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผมได้ทราบว่าเป็นกลางทะเลก็มีแพ อย่างเป็นทางการจะไปใช้เจาะการชุดบ่อแก๊ส หรือว่าจะไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ในการหาปลาหรือการประมงก็ตาม ได้ทราบว่ามีการทำแพให้คนงานอยู่อาศัยในท้องทะเลด้วย เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าคำจำกัดความที่บอกว่า เรือที่ปลุกอยู่บนแพและลอยอยู่ในแม่น้ำลำคลองเท่านั้นนะ น่าจะเป็นคำจำกัดความที่สั้นเกินไป น่าจะเป็นแพที่ลอยอยู่กลางทะเลได้ด้วยหรือริมฝั่งทะเลหรือชายทะเลอย่างนี้ก็ควรจะเป็นแพที่คนอยู่อาศัยได้ด้วย อย่างลิ้มว่าในปัจจุบันนี้แผ่นดินมันหดสั้นเข้าทุกที เพราะคนเกิดมากขึ้นที่อยู่อาศัยน้อยลงทุกที คนเราต้องหนีต้องหาที่อยู่อาศัย อยู่บนบกไม่ได้ก็ต้องไปอยู่ในน้ำ การอยู่ในน้ำก็ต้องอยู่ตามเรือแพต่าง ๆ เพราะฉะนั้นโอกาสที่คนจะไปอยู่ในทะเลทำแพอยู่ชายฝั่งทะเลอะไรเหล่านี้ก็น่าจะเกิดมีขึ้นในอนาคต ไม่ควรที่จะจำกัดความแต่เพียงว่า แพนั้นจะต้องอยู่เฉพาะในแม่น้ำหรือลำคลองเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่า น่าจะมีการแก้ไข ให้มีแพที่คนอยู่ในท้องทะเลได้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรศาสตร์ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๓ กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการที่ได้เดิมข้อความและแก้ไขข้อความในมาตรา ๓ หลายวรรคหลายตอนนี้ จุดมุ่งในการแก้ประเด็นที่แก้ไขข้อความจากพระราชบัญญัติเดิมใช่หรือไม่ เช่นในปัญหาที่ว่าในมาตรา ๓ เรือนี้หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เรือบรรทุกลำเลียงแล้วทำไมไปเพิ่มคำว่า “โดยสาร” ที่ขีดเครื่องหมายข้างล่างนี้เดิมใหม่ใช่หรือไม่ครับ อันนี้กระผมอยากเรียนถามนะครับ เพื่อให้หายข้อข้องใจแล้วก็ประเด็นที่ว่า เรือกล หมายถึง

๕๕๔

ความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกล และ “จะ” ทำไมคำว่า “จะ” เป็นอย่างไรจึงขีด เครื่องหมายข้างล่าง และก็ไปตัดอีกคำว่า “เรือกลไฟเล็ก” หมายความว่าเรือกลนี้ไปตัด คำว่า กลที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตันกรอสส์ และที่เดินด้วยเครื่องจักรกล ไปตัดคำว่า “เครื่องจักรกล” เพราะข้อความเป็นอย่างไครับ เพราะกระผมเข้าใจว่าผู้ร่างคือที่รัฐบาล ร่างมานี้ร่างถูกต้องแล้ว และเราไปตัดข้อความคำว่า “เครื่องจักรกล” นี้ความหมายจะไม่ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาอะไรเข้าไปอีก กระผมก็ยังไม่มีความสงสัย ก็อยากจะให้ท่านกรรมาธิการได้ ชี้แจงครับ คำที่ตัด ที่เพิ่มที่เติมนะครับควรชี้แจงให้ละเอียด เพื่อจะได้หายข้อข้องใจใน การที่จะผ่านวาระ ๒ นี้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมไม่เข้าใจนะครับในมาตรา ๓ ซึ่งเป็นมาตรานิยามคำต่าง ๆ ของลักษณะเรือหรืออะไรนี้ ซึ่ง กรรมาธิการไปตัดข้อความซึ่งร่างเดิมของรัฐบาลชัดเจนอยู่แล้ว ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณชัย ชิดชอบ ได้ชี้แจงไปแล้วนะครับ กระผมก็อยากจะเสริมว่า คำนิยามในมาตรา ๓ นี้มันเป็นเพียงคำนิยาม คำนิยามก็หมายความว่าขยายความให้ชัดในลักษณะอันนั้น แต่การที่ท่านตัดออกไปดังที่ “เรือกลไฟเล็ก” หมายความว่า เรือที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตันกรอสส์ ที่เดินด้วยเครื่องจักร มันชัดเจนอยู่แล้ว ไปตัดออกแล้วใส่ “กล” เข้ามาตัวเดียวหมายความว่าอย่างไรครับ เพราะมาตรา ๓ นี้เป็นลักษณะนิยามนี้ครับ ไม่ใช่เป็นตัวกฎหมายที่จะไป ชี้ให้รู้ว่าเป็นอะไรครับ เหมือนนายบุญจะนี่ก็คือชื่อนายบุญจะ เกสรทอง อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เข้าใจนะครับถ้าพูดถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไขอะไร เพียงแต่ไปตัดข้อความ กระผมซึ่งอาจจะเกิดความสับสนขึ้นก็ได้ในคำ นิยาม มาตรา ๓ เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า ร่างเดิมของรัฐบาลที่เขา เขียนมานั้น กระผมว่ามันชัดอย่างเรือประมงหมายความว่า เรือใช้สำหรับใช้จับปลาวาฬ แมวน้ำ และก็สัตว์น้ำอะไรที่ท่านตัดออกหมด เอา “สัตว์น้ำ” ตัวเดียว ที่นี้กระผมว่า เจตนารมณ์ของคำนิยามมาตรา ๓ รัฐบาลก็ต้องผ่านมา ขั้นตอนก็ต้องชี้ชัดไปแล้วครับ จะไปตัดเอาของเขาออก กระผมก็อยากจะขอความกระจ่างครับ ไม่ใช่ที่ท่านขึ้นมากลัปวาย

๕๕๖

เวลาออกเป็นกฎหมายประกาศเพื่อบังคับใช้ทั่วประเทศแล้ว นักนิติศาสตร์เขาจะหัวเราะเอ
 กระผมเป็นห่วงครับ แล้วนอกจากนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ ในมาตรา ๓ นี้เองอย่างคำ
 จำกัดความคำว่า “เรือประมง” คณะกรรมาธิการก็ไปตัดคำว่า “จับปลา ปลาวาฬ แมวน้ำ”
 ออกเสีย แล้วให้เหลือแต่เพียงว่า เรือที่ใช้สำหรับการจับสัตว์น้ำ คำว่า “สัตว์น้ำ” นี้
 นะครับ ประเภทที่จะต้องเข้ากับพระราชบัญญัตินี้ก็บัญญัติไว้ชัดว่าต้องเป็นการจับปลา
 ปลาวาฬ แมวน้ำ ถ้าหากเป็นการจับกุ้งละครับ มันตัวเล็ก ๆ ใช้เรือเล็ก ๆ เข้าไปจับกัน
 ตามชายฝั่ง จับหอยนี่ สัตว์น้ำใหม่ครับ กระผมเรียนถาม สัตว์น้ำใหม่ครับ หรือมันสัตว์
 อากาศ ถ้ามันสัตว์อากาศกระผมให้บัญญัติว่า จับสัตว์น้ำได้ เพราะฉะนั้นความเดิมของ
 รัฐบาลที่ร่างมา กระผมเห็นว่าสมเหตุสมผล คณะกรรมาธิการก็เป็นนักกฎหมายหลายท่าน
 คิดอย่างไรครับ กระผมอยากจะเรียนถาม ให้เหตุผลต่อสภาได้ไหมครับว่า สัตว์น้ำไม่ใช่
 กุ้ง ไม่ใช่หอย ไม่ใช่ปู แล้วตั้งชื่อให้มันใหม่ว่าสัตว์อะไร สัตว์ทะเลทรายอย่างนั้นหรือ
 ครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ขอ
 ให้คำนึงถึงความละเอียดรอบคอบ การบัญญัติกฎหมาย การจะแก้ไขอะไรจะต้องคำนึงถึง
 ความเป็นจริง และจะต้องคำนึงถึงภาคปฏิบัติว่าออกมาแล้วปฏิบัติได้ไหม จะต้องไปให้ผู้
 พิพากษาคัดความอีก เมื่อตีความกันไม่ได้ ผู้พิพากษาก็เถียงกันเอง เมื่อเถียงไม่ได้ก็ส่งให้
 ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย เสียเวลาใหม่ครับ คนที่ได้รับความเสียหายเปรียบเสียหายมากที่สุด
 ก็คือ ประชาชนจะต้องถูกขังหรืออยู่เป็นเวลานาน หรือท่านต้องการอยากให้ราษฎร
 ขังหรืออย่างนั้นหรือครับ กระผมอยากให้ท่านกรรมาธิการลงไปขังสัก ๒-๓ วันจะรู้สึก
 อย่างไรครับในเรื่องจำ เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากไว้แต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณ
 ครับท่านผู้เป็นประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงหรือ
 ไม่ครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกที่มีความสงสัยเกี่ยวกับทำไมคณะกรรมา
 ธิการจึงได้ตัดข้อความบางตอนไปนั้น ความจริงแล้วคณะกรรมาธิการทุกท่านนั้นก็มีความคิด

เห็นครั้งแรกเช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่ออกความเห็นเช่นนั้น แต่เนื่องจากการชี้แจงและการประชุมกันหลายครั้งตามที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกได้ทราบแล้ว เราได้เชิญผู้เชี่ยวชาญผู้รักษากฎหมาย และผู้ที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้คือตัวแทนของรัฐบาล จากกรมเจ้าท่ามาได้ชี้แจงเปรียบเทียบกฎหมายเก่ากับกฎหมายใหม่ที่ทางรัฐบาลได้เสนอมาก็เมื่อเปรียบเทียบดูแล้วร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลที่ได้เสนอเข้ามานั้น ถ้อยคำบางตอนมากไปและก็ใจความ เป้าหมายและประเด็นเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีท่านนิติกร ๖ ของกรมเจ้าท่า และผู้อำนวยการกองตรวจการของกรมเจ้าท่าได้มาชี้แจงให้คณะกรรมการฯ เข้าใจ และก็ได้เสนอตัดถ้อยคำเหล่านั้น และเมื่อคณะกรรมการได้ปรึกษาหารือกันทั้ง กรรมการหลายท่านที่เป็นวิศวกร และเป็นนักกฎหมายก็เห็นด้วยกับเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ก็จึงเห็นด้วย ดังเช่นท่านสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่า แพคนอยู่นั้นทำไมจะต้องมีอยู่ในเฉพะลอยอยู่ในลำน้ำและลำคลองเท่านั้น ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายและผู้ที่จะต้องนำกฎหมายฉบับนี้ไปปฏิบัติได้ชี้แจงว่าในทะเลนั้นเขาไม่อนุญาตให้แพคนอยู่ไปลอยอยู่ในทะเลเพราะไม่มีความปลอดภัยสำหรับผู้ที่อยู่ในแพนั้น ยิ่งกว่านั้นยังมีกฎหมายและกฎของกระทรวงและกฎของกรมเจ้าท่าได้บังคับห้ามไว้ด้วย กระผมจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านสมาชิกว่า ความเห็นต่างๆ ในการตัดนั้นนั้นเป็นความเห็นของผู้ที่จะต้องนำกฎหมายฉบับนี้ไปปฏิบัติและได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการทุกท่านจึงเป็นที่ยอมรับคณะกรรมการจึงได้ตัด จึงขอกราบเรียนต่อท่านสมาชิกท่านนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุมิตร สุนทรเวช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมเล็กน้อยตามที่ท่านกรรมการเปรม มาลากุล ได้อธิบายไปแล้วคำว่า “แพคนอยู่” นั้นตามที่กฎหมายว่าห้ามคนอยู่อาศัยในท้องทะเลนั้นมียุแล้ว แต่ที่บัญญัติมีอยู่นิดหนึ่งนะครับว่าที่จำเป็นจะต้องบอกเอาไว้ว่าบนแพซึ่งลอยอยู่ในแม่น้ำลำคลองที่จำเป็นจะต้องบอกไว้เช่นนี้ก็เพราะว่ามีแพบางชนิดซึ่งเอาไปอิงไว้บนบก พยายามเอาไปอิงไว้ข้างคลอง อันนี้เป็นสิ่งซึ่งจำเป็นจะต้องใส่ไว้เพื่อไม่ยอมให้ไปทำสิ่งปลูกสร้างไว้ข้างคลองแล้ว บอกว่าเป็นแพ นะครับ ข้อถัดไปคำว่า “เรือกลไฟเล็ก” ไปเพิ่มเติมเป็นคำว่า “เรือกล”

๕๕๘

นั้น แล้วตัดคำว่า “ที่เดินด้วยเครื่องจักร” ออกนั้นปรากฏว่าความเห็นของเจ้าพนักงาน กรมเจ้าท่าบอกว่าในปัจจุบันนี้เรือที่ใช้เครื่องจักรนั้นถ้าเราไปบอกว่าเพียงเครื่องจักรเท่านั้นอาจจะไม่ครอบคลุมถึงเรืออย่างอื่นซึ่งไม่ใช่เครื่องจักร เพราะฉะนั้นจึงตัดคำว่า “เครื่องจักร” ออกแล้วก็เอาคำว่า “เรือกล” ใส่เข้าไปแทน แล้วเราก็ไปดูคำนิยามของคำว่า “เรือกล” ก็หมายความว่า เป็นเรือที่เดินด้วยเครื่องจักรและจะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามอันนี้ก็ทำครอบคลุมได้ทั่วถึง สำหรับในข้อที่ว่าคำว่า “เรือประมง” หมายความว่า เรือที่ใช้สำหรับการจับปลา ปลาวาฬ แมวน้ำ วอร์ส อะไรอีกเหล่านั้น ข้อความอันนี้ เจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าได้บอกได้ว่าแปลมาโดยตรงจากกฎหมายระหว่างชาติอินเตอร์เนชันแนล คอนเวนชัน ฟอร์ เดอะ-เทรตตี ออฟ ไรท์ แอท ซี (International Convention for the Treaty of Right at Sea) อันนี้แปลมาโดยตรงเลย มีคำว่า “ปลาวาฬ” มี “วอร์ส” มี “แมวน้ำ” ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะใช้กับกฎหมายของไทย เพราะว่าเราไม่มีสัตว์เหล่านั้น แต่เพื่อให้ครอบคลุมได้ทั่วถึงจึงใช้คำว่า “สัตว์น้ำ” ไม่ว่าจะ เป็น กุ้ง ปู ปลา หอย วอร์ส แมวน้ำ และปลาวาฬ อะไรทั้งหลาย คำว่า “สัตว์น้ำ” ครอบคลุมถึงหมด ถึงได้มีความเห็นต้องกันว่าให้ใช้คำว่า “สัตว์น้ำ” แทน จะครอบคลุมได้ทั่วถึงกรณีการก็มีเรื่องที่จะขออธิบายเพียงเท่านี้ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็รู้สึกว่าการโต้เถียงในปัญหาคำนิยามศัพท์กันอยู่เป็นเวลานาน กระผมเองได้สังเกตกฎหมายหลายฉบับที่ผ่านรัฐบาลมาก็อยากจะขอตั้งข้อสังเกต โดยเฉพาะอันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็มา ท่านกรรมการกฤษฎีกาก็มา อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ กระผมเองได้สังเกตกฎหมายที่ผ่านสภาและผ่านรัฐบาลนี้มาหลายฉบับมีความสงสัยและก็อยากจะให้รัฐบาลและกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงในการบัญญัติกฎหมายอีกสักชนิดหนึ่งว่า แต่ละครั้งกฎหมายที่ออกมาอันนี้มักจะมีคำนิยามศัพท์แปลว่า คำนี้หมายความว่าอย่างไร คำนี้หมายความว่าอย่างไร เมื่อบัญญัตินิยามศัพท์ขึ้นมาอย่างนี้กรณีการอ่านแล้วก็มีความเห็นไปต่าง ๆ กันก็มาแปลงสาร แปลยุติแต่ไขต่อไปอีกจนกระทั่งสภานี้ไม่มีความเห็นพ้องด้วย ก็เกิดความยุ่งยากกันอยู่เสมอ มีหลายศัพท์ครับ ซึ่งเป็นภาษาไทยที่เข้าใจอย่างชัดแจ้ง รัฐบาลไม่ควรจะเอามาเป็นนิยามศัพท์ว่าอันนี้หมายความว่าอย่างนั้น อันนี้มันมีความหมายในตัวของมันเอง

อยู่แล้ว อย่างเป็นต้นว่าในกฎหมายนี้แพสำหรับคนอยู่คำว่า “แพสำหรับคนอยู่” นี้ไม่จำเป็นจะต้องเอามานิยามศัพท์ว่ามันหมายความว่าอย่างไร เมื่อพูดถึงแพแล้วใคร ๆ ต้องเข้าใจหมายความว่าอะไรนะครับ หรืออย่างจะออกกฎหมายบัญญัติว่า อาคารเคหะหมายความว่า สิ่งซึ่งสร้างด้วยไม้หรืออิฐ หรือปูนสำหรับคนอยู่ มันไม่จำเป็นต้องไปอธิบายศัพท์ คำว่า “เคหะสถาน” ก็ย่อมรู้อยู่แล้วว่าสำหรับอะไรต่ออะไรนะครับ หรืออย่างเป็นต้นว่า สิ่งซึ่งเข้าใจแล้วก็ไม่ต้องอธิบาย ถ้าอธิบายบัญญัติคำนิยามศัพท์ออกมาก็เป็นปัญหายุ่งยากอย่างที่เห็นอยู่ในขณะนี้ หรือว่าต่อไปในอนาคตเราจะเกิดออกกฎหมายควบคุมสัตว์ชนิดหนึ่งเพื่อไม่ให้สูญพันธุ์ไป เป็นต้นว่าจะควบคุมสัตว์ต่าง ๆ ที่บินได้อย่าง นกอินทรีซึ่งกำลังจะสูญพันธุ์ไป เขาจะเขียนว่า นกอินทรี หมายความว่า สัตว์ชนิดหนึ่งซึ่งบินได้มีปีก ก็ต้องเขียนต่อไปว่า (ไม่ใช่บุคคล) ไปเขียนไปอย่างนั้นซึ่งไม่มีเหตุผลที่จะต้องไปเขียนมันให้ยุ่งยาก เพราะฉะนั้นก็ฝากข้อสังเกตไว้ด้วยว่า สัตว์อะไรซึ่งมีความหมายในตัวของมันเองซึ่งศาลจะตีความได้ หรือสภานี้มีความเข้าใจแล้วว่าคำศัพท์อันนี้หมายความว่าอะไร ไม่จำเป็นต้องมาเขียนยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ขณะนี้มีอยู่ประโยคหนึ่งที่กระผมตั้งใจก็คือว่า อย่างรัฐบาลเขียนมาว่า เรือซึ่งใช้เครื่องจักรมันก็มีความหมายไปในตัว หมายความว่า เรือซึ่งไม่ได้ใช้แรงคนพายหรือไม่ได้เคลื่อนไปโดยแรงคนแต่ใช้เครื่องจักร มันก็น่าจะจบกัน คณะกรรมาธิการก็มาแปรญัติตีเสียว่าถ้าใช้เครื่องจักรแล้วจะมีปัญหาโต้เถียงกันไปในชั้นศาล หรือจะมีปัญหาทำให้เกิดความสงสัยก็เลยมาเขียนว่าเรือที่ใช้ด้วยเครื่องกล ใช้อีเครื่องกลกับเครื่องจักรมันก็อยู่ในอันเดียวกันอยู่นั่นเองและก็กรรมาธิการก็มาแปรไปว่า เรือที่ใช้เครื่องกลนั้น หมายความว่า เรือซึ่งใช้เครื่องจักร มันก็อันเดียวกันอยู่นั่นเองแปรไปแปรมามันก็พาให้ยุ่งเหยิงไป เพราะฉะนั้นกระผมไม่ตั้งใจหรอกครับ จะแปรอย่างไรก็ได้ แต่ขอตั้งข้อสังเกตต่อรัฐบาลไว้ว่า ในการร่างกฎหมายออกมาสู่สภานี้ ถ้าศัพท์ใดซึ่งเป็นสามัญชนพอจะเข้าใจศาลพอจะตีความได้ว่ามีความหมายแค่ไหนเพียงใด น่าจะยุติไม่น่าจะเขียนคำนิยามศัพท์นั้นออกมาให้เกิดความยุ่งยาก จึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานไว้เพียงเท่านี้เป็นข้อสังเกตต่อรัฐบาลในการร่างกฎหมายต่อไปในอนาคต ขอขอบพระคุณ

๖๐๐

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญจะ เกสรทอง กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมการแล้ว กระผมเองยังยืนยันว่าร่างเดิมของรัฐบาลชัดเจนดีกว่าครับ เพราะท่านจะเห็นว่าเรือกลนี้เขา หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกลและใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม นี่เป็นคำนิยามว่า เรือกล แต่อีกอันหนึ่ง เรือกลไฟเล็กที่เขาบอกไว้ชัดเจนว่า หมายความว่า เรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๓๐ ตันกรอสส์ที่เดินด้วยเครื่องจักร ๓๐ ตันกรอสส์เขายังมีคำนิยามอีกครั้ง เพราะฉะนั้นท่านจะไปตีความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรนั้นต้องเป็นเรือกลเลย นี่มันก็คงไม่ใช่ครับ ดูให้ดีนะครับ ท่านกรรมการท่านดูเสียให้ดี อันแรกก็เรือกลเขาหมายความว่าไว้ชัดเจนคำนิยาม แต่พอมาเรือกลไฟเล็กเขาขยายออกไปว่า หมายความว่าต้องต่ำกว่า ๓๐ ตันกรอสส์ เดินด้วยเครื่องจักร เพราะฉะนั้นมันชัดเจนคนละอัน แต่ท่านมาตัด เครื่องจักร ออก เอา “กล” ใส่ หมายความว่าถือเป็นใช้ด้วยเครื่องจักร กระผมว่าไม่ถูก กระผมยืนยันว่าร่างเดิมของรัฐบาลนั้นถูกต้องคำนิยามที่เขาขยายความไว้ เพราะฉะนั้นกระผมยังยืนยันว่า ท่านจะเห็นชัดแล้ว ยืนยันว่าเรือกลนั้นหมายความว่า เรือเดินด้วยเครื่องจักรและใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม เรือกลไฟเล็ก หมายความว่า เรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๓๐ ตันกรอสส์ที่เดินด้วยเครื่องจักร เขายังไม่มีว่าจะเดินด้วยอันอื่นไม่ได้ ๓๐ ตันกรอสส์นี้ต้องเดินด้วยเครื่องจักร นี่เป็นคำนิยามชัดเจน แต่ท่านตัดออกบอกเอา “กล” ใส่ นี่กระผมว่ามันไม่ถูกกับคำนิยามในเฉพาะเรื่องแน่ เพราะฉะนั้นจะไปเข้าใจว่าเป็นกลแล้วเป็นเครื่องจักร มันไม่ใช่คำนิยามอย่างนั้น มันเป็นคำนิยามเป็นชนิดๆ ไป เพราะฉะนั้นจะมาเห็นตอนท้าย ตันกรอสส์หมายความว่า ขนาดของเรือที่คำนวณได้ตามข้อบังคับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๓ อันนี้เขาก็ นิยามบอกไว้ก็อันหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมยืนยันว่ากระผมเห็นด้วยตามร่างเดิมของรัฐบาลซึ่งมีความชัดเจน ไม่เห็นด้วยที่กรรมการแก้ไข กระผมขอยืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เอาอันก่อนครับ กรรมการก่อน เชิญกรรมการครับ

นายสมิทร สุนทรเวช (กรรมการ) : กรรมการไม่ขัดข้องเลยครับ ถ้าจะขอให้ยืนยันไว้ตามเดิมครับ เพราะว่าอันนี้ก็เห็นความเห็นของฝ่ายรัฐบาลเหมือนกันที่

ขอให้เปลี่ยนเป็นอย่างนั้น แล้วก็กรรมการไม่ขัดข้องในชั้นพิจารณาชั้นกรรมการว่า เมื่อเขาขอเปลี่ยนอย่างนั้นก็ตามเพราะเขาเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามว่า ที่ตัดคำว่า “ที่เดินด้วยเครื่องจักร” ออกนั้น เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเองเป็นผู้ให้ เหตุผลว่า นอกจากเรือที่ต่ำกว่า ๓๐ ตันกรอสส์แล้วที่ไม่เดินด้วยเครื่องจักรก็มี แล้วมันเป็นปัญหา เพราะว่าเรามีการเก็บค่าธรรมเนียมในขนาดแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีการ พิธีพิณในเรื่องคำพูดเหล่านี้ อันนี้เป็นความเห็นซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลอธิบายให้ฟัง เมื่อท่านสมาชิกประสงค์ว่าจะให้ยืนไว้ตามเดิม กรรมการไม่ขัดข้องเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสำหรับข้อนี้กรรมการไม่ขัดข้องนะครับ คงไว้ตามเดิมนะครับ ก็เป็นอันผ่านไปได้ข้อหนึ่ง เชิญ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผม ยังติดใจคำอธิบายของท่านกรรมการ ท่านบอกว่าที่นำเอาข้อความคำว่า “สัตว์น้ำ” มาบัญญัติก็เพื่อให้เป็นไปตามเจ้าหน้าที่ผู้ใช้กฎหมาย กระผมอยากจะเรียนท่านผู้เป็นประธาน ว่า การบัญญัติกฎหมายนี้ไม่ใช่ว่าจะบัญญัติเพื่อเอาใจเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ต้องคำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนผู้จะได้รับผลสะท้อนจากกฎหมายนี้ กระผมอยากจะเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้มีบทลงโทษด้วยครับท่านผู้เป็นประธาน คือในมาตรา ๒๓ นี้กำหนดไว้เลยว่า โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๐ ว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้วความผิดนั้นมีได้มีบทกำหนดโทษไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ถ้าหากเป็นกรณีบัญญัติว่าเป็นสัตว์น้ำ ถ้าชาวบ้านหรือชาวประมงในแถบภาคใต้มีเรือเล็ก ๆ จับกุ้งในริมฝั่งหรือชายฝั่ง ก็จะถูกกฎหมายนี้บังคับควบคุมถึงความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้อาชีพเล็ก ๆ ก็จะต้องมีการบังคับให้กรมเจ้าท่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนหลายอย่าง ซึ่งราษฎรจะต้องได้รับความเดือดร้อนอย่างแน่นอน เพราะในมาตรา ๑๒ ได้บัญญัติไว้ว่า “ให้เจ้าท่าโดยอนุมนตรีว่ากรมการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ (๒) ใบสำคัญแสดงการตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือไทย (๓) ใบสำคัญรับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชาติในทะเล (๔) ใบ

๖๐๒

สำคัญรับรองแนวหน้าบรรทุก (๕) ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่อการอื่น ๆ" ท่านผู้เป็นประธานครับ ทั้ง ๕ อนุมาตรานี้ประชาชนผู้ที่จับสัตว์น้ำจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย การขอใบอนุญาต การขอใบสำคัญจะต้องมีการยื่นคำร้อง ล้วนแต่การเสียเงินเสียทองและค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น แล้วการทำการประมงเล็กๆ น้อย ๆ ริมฝั่งจะต้องบังคับถึงอย่างนั้นหรือ กระผมเองมองถึงความเดือดร้อนในภาคปฏิบัติจริง ๆ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมเห็นใจเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เพราะเจ้าหน้าที่บ้านเมืองท่านมีเงินเดือนภาษีอากรราชการ ท่านอยู่ได้ แต่ชาวบ้านเขาหากุ้งหาปลาที่เขาอยู่ไม่ได้ เขาเดือดร้อน

(นายชัย ชิดชอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ คุณชัย เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมขอประท้วงท่านประธานครับ ตอนนี้อยู่ที่ประธานครับ ขอให้ท่านได้ควบคุมการอภิปรายครับ เพราะว่าเรากำลังอภิปรายในมาตรา ๓ อันนี้เลยไปแล้วครับท่านประธาน

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่ครับ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอภิปรายมาตรา ๓ ครับ จะชี้เหตุผลเท่านั้นเองครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ขอความกรุณาท่านประธานโปรดควบคุมหน่อยครับเพื่อรวบรัดเวลาครับ คือให้ปฏิบัติตามข้อบังคับด้วยครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มันคาบเกี่ยวกันครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ไม่คาบครับ อันนี้คือผู้แปรก็คณะกรรมการเป็นผู้แปรครับ มันไม่ใช่อภิปรายวาระแรกนี่ครับ ท่านประธานช่วยกรุณาดูข้อบังคับให้ชัดด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันคาบเกี่ยวที่เขาอ้างไป

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : มันไม่ได้คาบอะไรนี่ครับ เมื่อกี้ก็คณะกรรมการนี่ก็ยอมรับแล้วนี่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์พยายามให้รวบรัดเข้ามา

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมไม่ได้ทักท้วงอะไรมากครับ คือว่าให้ประธานนี้ช่วยควบคุมครับ เพื่อรักษาเวลาเท่านั้นท่านประธาน

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณชัย ชิดชอบ จากบุรีรัมย์ ความจริงกระผมเองคิดว่าผู้แทนราษฎรเรานี้นะครับ ควรจะเข้าใจกฎหมายบ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอย่าไปมากเลยครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : เปล่าครับ คือพาดพิงก็อยากจะพูดบ้าง ที่กระผมอธิบายเมื่อกี้เป็นเหตุผลว่าทำไมเราแก้มาตรา ๓ มันมีผลกระทึอนจากประชาชนในการจะต้องได้รับผลจากบทลงโทษด้วย เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ ที่กระผมประท้วงกราบเรียนมานี้ด้วยความสำนึกในหน้าที่ แล้วก็ต้องการอยากจะให้กฎหมายนี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวม เพราะฉะนั้นที่กระผมเรียนนี้ก็อยากจะให้สภาได้พิจารณาด้วยความรอบคอบเท่านั้น ไม่ได้คิดก้าวร้าวทางคณะกรรมการแต่อย่างใด อยากจะให้คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างถ่วงถักก่อนจะประกาศเป็นกฎหมายเท่านั้นเอง กระผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีติดใจสำหรับข้อนี้ นะ ไม่มีอะไรก็ผ่านไปนะครับ เชิญครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเชวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สำหรับมาตรา ๙ นี้ นะครับ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขในวาระสาม นะครับ โดยเติมคำว่า “โดยพลัน” เข้าไป คำว่า “โดยพลัน” นี้ นะครับ ตามหลักการวิชานิติศาสตร์ นะครับ ก็แสดงว่าทันใจ นะครับ คือเร็วที่สุด กระผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมการว่า คำว่า “สั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือโดย

๖๐๔

พลัน” นี้ ท่านจะใช้อย่างไร วิธีปฏิบัตินะครับ สั่งทางวิทยุเลยอย่างนั้นหรือครับ คำว่า “โดยพลัน” นี้ะครับ กระทบส่งสยเวลาปฏิบัติจริง ๆ มันจะทำไม่ได้ เพราะอย่างน้อยจะต้องมีการออกคำสั่งให้มีการปฏิบัติ น่าจะเป็น โดยเร็ว หรือ โดยไม่ชักช้ามันจะเหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ กระทบอยากฟังเหตุผลทางคณะกรรมการว่าเหตุใดจึงแก้เป็นคำว่า “โดยพลัน” ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการจะชี้แจงหรือไม่ครับ

นายสมิตร สุนทรเวช (กรรมการ) : อันนี้โดยหลักการของกรมเจ้าท่านนี้ เขามีระเบียบของเขาอยู่เป็นข้อบังคับนอกเหนือไปจากกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้วว่ามีคำสั่งอย่างนั้น จะต้องปฏิบัติภายในกี่วัน เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ได้กำหนดไว้ในนี้ ก็ขอเติมคำว่า “โดยพลัน” แล้วเขาก็ใช้ตามหลักการที่เขาอยู่แล้วในการใช้ออกคำสั่งในการปฏิบัติ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานครับ คือกระทบเข้าใจนะครับ ในกฎหมายเดิมเขาก็บอกไว้ กำหนดระยะเวลาในการสั่งการ ที่นี้เมื่อเติม “โดยพลัน” เข้าไปนี่มันจะเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติจริง ๆ คือจะต้องสั่งโดยด่วนนะครับ คำว่า “โดยด่วน” นี้ กระทบไม่ทราบว่าภาคปฏิบัตินี้จะทำอย่างไร คือตามปกติมันมีกฎหมายกำหนดแล้ว ถ้าหากกรมเจ้าท่าจะออกคำสั่งเพิกถอนก็ต้องมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเจ้าของเรือให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ถ้าไม่ดำเนินการก็ต้องมีการออกุทธธณ์คำสั่งด้วย แล้วนอกจากนั้นจะต้องมีโทษตามกฎหมาย ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นอีก เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนไว้ “โดยพลัน” อย่างนี้ ชาวประมงซึ่งเป็นราษฎรธรรมดาที่จะไม่มีโอกาสออกุทธธณ์ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ดุลพินิจไม่ชอบ เพราะฉะนั้นในภาคปฏิบัติจริง ๆ เราต้องยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ ในสิ่งที่ราษฎรจะต้องเห็นว่าคำสั่งของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่ชอบแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้เราก็ทราบดีว่า เราไม่มีศาลปกครองในการควบคุมอำนาจใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงาน เพราะมันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน กฎหมายควบคุมไม่ถึง เมื่อคุมไม่ถึงเรามาใช้อย่างนี้ก็แสดงว่าบังคับราษฎรโดยทางอ้อม ความเดือดร้อนจะเกิดขึ้น กระทบก็อยากจะประธานกราบเรียนคณะกรรมการได้ทบทวนอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุมิตร สุนทรเวช (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ เวลาที่เขาออกคำสั่งเพิกถอนโดยพลันนั้น ตามหลักการของเขาเขาก็มีข้อบังคับอนุญาตให้ว่า จะให้อุทธรณ์ได้ภายในกี่วัน เขามีหลักของเขาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะใช้คำว่า “โดยด่วน” “โดยเร็ว” “โดยพลัน” อะไรไม่ใช่เรื่องที่จะขัดข้องอะไรเลยครับ จะขอเปลี่ยนเป็น “โดยด่วน” ก็ได้ จะขอเปลี่ยนเป็น “โดยเร็ว” ก็ได้ เพราะฉะนั้น “โดยพลัน” นี้เป็นคำกลาง ๆ ครับ ไม่ได้มีอะไรเป็นพิเศษเลยครับ

นายพิภพ อະສິຕິວັນ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิกภ อະສິຕິວັນ กรรมาธิการ ที่กรรมาธิการเดิมคำว่า “โดยพลัน” ไปนั้นมีเหตุผลที่ว่า เรื่องนี้เกรงว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองนี้จะไปทำการกลั่นแกล้งหรือว่าไม่ขมิขมันในการที่จะปฏิบัติงาน จะเห็นข้อความว่า “เมื่อได้ปฏิบัติถูกต้องตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าทำออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือโดยพลัน” แต่เดิมนั้นไม่มีคำว่า “โดยพลัน” เจ้าหน้าที่อาจจะเพิกถอนคำสั่งเข้าไปก็ได้ เราเกรงว่าเจ้าของเรือหรือนายเรือต่างๆ นี้จะเกิดความเดือดร้อน ราษฎรจะเดือดร้อน เราจึงได้เติมคำว่า “โดยพลัน” เข้าไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นเพิกถอน เรียกว่าโดยเร็วแหละครับ ท่านก็เป็นนักกฎหมาย คำว่า “โดยพลัน” นั้นเป็นคำที่บัญญัติในกฎหมายอยู่เสมอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่น่าจะนั้นอะไรมากนัก นะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ด้วยความเคารพท่านคณะกรรมการนะครับ ถ้าท่านอธิบายให้กระผมเข้าใจได้อย่างนี้ กระผมเองก็ไม่ว่าอะไร แต่ถ้าหากในทางภาคปฏิบัติจริง ๆ ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนจากคำพูดว่า “โดยพลัน” แล้ว คณะกรรมการต้องรับผิดชอบนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาต่อไปครับ

๖๐๖

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บัญญัติ เกสรทอง กระผมขอความกระจ่างนิดครับ ในมาตรา ๑๘ ที่ยกเลิกแล้วก็ไปบัญญัติใหม่ “มาตรา ๑๘๘ ให้เจ้าทำโดยอนุมัติ” เดิมเขามี “ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” แต่ท่านตัด “ของ” ออก ก็จะเป็นข้อความว่า “ให้เจ้าทำโดยอนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้” ทำไม่ถึงจะต้องตัด “ของ” ตัวนี้ออก “อนุมัติ รัฐมนตรี” มันจะได้ความกระจ่างหรือครับ ถ้าอนุมัติของรัฐมนตรีนี้แสดงว่า รัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ กระผมไม่เข้าใจนะครับ ถ้าชี้ให้กระจ่างกระผมก็ไม่ติดใจครับ

นายสุมิตร สุนทรเวช (กรรมวิธีการ) : ข้อนี้คณะกรรมการได้ทักท้วงเหมือนกันครับ เจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าบอกว่ามันมีกฎหมายอื่นที่ใช้คำพูดอย่างนี้ ถ้าปล่อยคำนี้ไปเราต้องไปขอเดิมคำว่า “ของ” ทุกๆ อันเท่าที่เขามีอยู่ เราได้ทักท้วงแล้วเรื่องนี้คืออย่างนั้นนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้ที่ขอผ่านออกมาก่อนนี้นะครับ เพื่อที่รัฐบาลไทยจะได้เข้าไปอยู่ในภาคีของกฎหมายระหว่างชาติเสียก่อน เราจะได้ส่งกฎหมายนี้กลับเข้ามาให้เราดูกันอีกทีหนึ่งนะครับ ขอแก้ไขเป็นครั้งใหญ่ แต่อันนี้เป็นข้อเร่งด่วนซึ่งจะขอเข้าภาคีอันนี้เสียก่อนโดยรวดเร็วครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง คือกระผมฟังกรรมวิธีการแล้วเป็นไปในการแปรญัติติของคณะกรรมการอยู่ที่เจ้าหน้าที่เขาจะเอาครับ เขาบอกเขาจะเอาอย่างนี้แหละ เขามีอย่างนี้แหละ ที่นั่นมันต้องอ่านซิครับว่า กฎหมายอ่านแล้วมีความเข้าใจไหม ในมาตรา ๑๘๘ “ให้เจ้าทำโดยอนุมัติของรัฐมนตรี” มันชัดเจน คือรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติแต่ท่านบอกเจ้าหน้าที่เขาจะเอาอย่างนี้ เอา “ของ” ออก ก็เอา “ของ” ออก เพราะฉะนั้นกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย เป็นผู้แปรญัติตินะครับ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่บอกเอาตามเจ้าหน้าที่ ถ้าอย่างนั้นละก็ไม่ต้องมี

กรรมวิธีการไปแปรญัตติก้นหรือกรับผม แต่กระผมไม่ตั้งใจหรือกรับ ตัวเดียวตรงนี้ ก็แล้วแต่ว่าเจ้าหน้าที่จะเอาอย่างนั้นก็ต้องเอาอย่างนั้น แต่อ่านแล้วจะไม่เข้าใจ ตามความรู้สึก กระผมไม่มีความรู้หรือกรับ คือกฎหมายนี้ต้องให้คนธรรมดาอ่านเข้าใจครับ ตาสีตาสาซึ่งแกอยู่ภายใต้กฎหมายนี้แกจะต้องเข้าใจ อ่านแล้วรู้เรื่อง แต่อ่านแล้วโดยเจ้าหน้าที่เขารู้เรื่องเองอย่างนี้ กระผมคิดว่ากระผมก็ไม่ทราบว่ามันจะถูกระงับ เพราะฉะนั้นเดิมนี่บอก “ให้เจ้าทำโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” นี่มันชัดคือรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติแหละครับ ถึงจะไปประกาศอะไรได้แต่ที่นี้ถ้ามาแก้ว่า “ให้เจ้าทำโดยอนุมัติรัฐมนตรี” ถ้าอ่านติดกันไปไม่รู้เรื่องเลยครับ คือเขียนกฎหมายต้องให้คนอื่นเขาอ่าน ให้ตาสีตาสา ประชาชนอีก ๔๕ ล้านคนเข้าใจไม่ใช่เจ้าหน้าที่บอกว่าเขาจะเอาอย่างนี้แหละ จะเอาอย่างนี้แหละ กรรมวิธีการท่านเป็นผู้ที่สภามอบหมายท่านไปเป็นผู้พิจารณาครับ ต้องพิจารณาเอาตามที่เราต้องตั้งสมมุติฐานว่า เราเป็นประชาชนนี้เขียนกฎหมายออกไปที่จะปฏิบัตินี้ เขาจะเข้าใจไหมไม่ใช่เจ้าหน้าที่ท่านลุกขึ้นมาท่านก็บอกว่าเจ้าหน้าที่เขาจะเอาอย่างนี้ กฎฎีกาท่านจะเอาอย่างนั้น อะไร ๆ อย่างนี้ กระผมว่าไม่ต้องมีหรือกรับ แปรญัตติวาระ ๒ ครั้งเข้ามาดีกว่ากันพรวดไปเลย ไม่ต้องไปแก้ไขกันแล้วครับ รับหลักการ ๓ วาระเอาตามรัฐบาลหมด อย่างนี้ก็ได้ แต่ที่นี้กระผมไม่ตั้งใจจะตัดก็ตัด แต่กระผมยังเห็นว่าอันเดิมนั้นชัดเจนกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาท่านสมาชิกไม่ตั้งใจนะครับ ต่อครับท่านเลขา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ฌ อยุธา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมยังตั้งใจ ตามที่ท่านสมาชิกผู้แปรเมื่อสักครู่ นะครับ คือคุณบัญญัติ เกสรทอง ที่เอ่ยนาม นะครับ คำว่า “ของ” นี้ครับมันชัดเจนครับ แต่ถ้าไปตัดคำว่า “ของ” ออกนี้ กระผมไม่เห็นด้วย กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธาน

๖๐๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยังตั้งใจอยู่หรือครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ กระผมยังตั้งใจครับ แต่กระผมอยาก
จะอย่างนั้นะครับท่านประธานครับ ขอความกรุณาท่านประธาน คืออยากจะให้เจ้ากระทรวง
ผู้มีอำนาจในการสั่งการตามมาตรา ๑๘๙ นี้ ท่านมีความเห็นอย่างไรครับ ถ้าท่านมีความ
เห็นสอดคล้องตามที่กรรมการ กระผมก็ไม่ขัดข้องครับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีเป็นคน
ใช้กฎหมายฉบับนี้

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) . ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรค
ประชากรไทย ความจริงเรื่องนั้นะครับ กระผมเคยกราบเรียนต่อที่ประชุมมาหลายครั้ง
แล้วว่าการเขียนกฎหมายนั้นเขามีหลักอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ จะต้องใช้ถ้อยคำให้
กะทัดรัด ประการที่ ๒ ให้ความชัดแจ้ง การที่คณะกรรมการไปตัดคำว่า “ของ”
ออกนั้น ถ้าพิจารณาโดยภาษากฎหมายหรือทางภาษาศาสตร์แล้ว เป็นการถูกต้องเพราะ
ว่าในทางภาษาศาสตร์นั้นเขาบอกว่า คำบุพบทในภาษาไทยนั้น ถ้าต้องการให้เกิดความเข้าใจ
ง่ายเข้าใจเร็วและชัดแจ้งก็ให้ตัดได้ในที่ที่ควรตัด เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้
ไปตัดคำว่า “ของ” ออกนั้น ขอบด้วยหลักภาษาและขอบด้วยหลักกฎหมายแล้วครับผม
ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ตั้งใจแล้ว คุณชัย ไม่ตั้งใจ
แล้วนะครับ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ กระผมยังตั้งใจอยู่นะครับ
ท่านประธาน กระผมไม่ใช่ครูบาอาจารย์นะครับ หรือนักกฎหมายนะครับ กระผมคนไทย
ธรรมดาดีละครับ แล้วก็อาศัยอาศัยบ้านนอกมาไม่เคยเป็นครูบาอาจารย์ก็ไม่รู้ว่าคำบุพบท
อะไร ๆ ไม่ค่อยรู้ครับท่านประธาน คืออยากจะให้มันชัด คือการอนุมัติของรัฐมนตรีนั้น
ใช้กระผมเข้าใจครับ เมื่อกี้กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานแล้วเมื่อสักครู่นี้ครับ กราบ
เรียนต่อประธานแล้วบอกว่า เจ้ากระทรวง คือกฎหมายฉบับนี้เป็นของรัฐบาล แล้วก็ผ่าน
ขั้นตอนมาตั้งแต่คณะกรรมการกฤษฎีกาผู้รอบรู้ อะไรต่าง ๆ เข้ามาในสภานี้ไม่รู้กี่ขั้นตอน

แล้วครับ แล้วก็กรรมการก็บอกว่ากฎหมายฉบับนี้หลายครั้งแล้ว จะยุบสภาทุกที แต่คราวนี้คงไม่ยุบ เพราะรัฐบาลจะลาออก กระทบก็เลยยังสงสัยใหญ่ว่าถ้าท่านรัฐมนตรีมานี้ล่ะครับ ให้ท่านตอบให้กระทบหายข้อข้องใจสักนิดได้ไหมครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่หน้าที่ของท่านเป็นระหว่างกรรมการกับท่านสมาชิกครับตอนนี้

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เปล่าครับ นี่ผมร้องขอท่านประธาน ถ้าท่านประธานจะไม่ร้องขอทางฝ่ายรัฐบาล กระทบก็ไม่ติดใจอะไร แต่ผมก็ยังยืนยันครับคำว่า “ของ” นี้ควรให้มีอยู่ในร่างเดิมครับ เพราะว่าเป็นร่างของรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมการ) ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบพิภพ อะสีติรัตน์ กรรมการ กระทบจำได้ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ะครับมีข้อความทำนองนี้โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีหรือโดยอนุมติของรัฐมนตรีมีการถกเถียงกัน แล้วสมาชิกในสภาท่านหนึ่งกระทบเข้าใจว่าเป็น คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ได้มีการขอแปรญัตติกฎหมาย วันนั้นพิจารณา ๓ วาระ กระทบจำกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้ แล้วก็มีการลงมติกันว่า โดยอนุมนตรีรัฐมนตรี กระทบเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีมีชัย อยู่ที่นี้คงจำกฎหมายฉบับนั้นได้ ถ้าท่านจำได้กรุณาช่วยชี้แจงหน่อยเถอะครับ กระทบจำฉบับนั้นไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบต้องขอประทานอภัยกระทบจำชื่อกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้ แต่ว่าจำได้ว่าได้มีการอภิปรายกันในลักษณะอย่างนั้น ในทางปฏิบัติในการร่างกฎหมายนั้นได้ยึดถือหลักอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก กทม. ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ว่าคำใดที่สามารถที่จะตัดได้โดยที่ไม่เสียความเดิมแล้ว เราก็จะพยายามที่จะไม่เขียนกฎหมายให้เยิ่นเย้อ ในทางปฏิบัติในลักษณะอย่างนี้จะเห็นว่าอนุญัตติรัฐมนตรีก็ดี อนุมติรัฐมนตรีก็ดี จะไม่มีคำว่า “ของ” มาโดยตลอดนะครับ

๖๑๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเอาละ คุณชัยก็พอใจ
แล้วนะ เอา เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผม สมัคร
สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากเรียนนิดเดียวท่านนั้นนะครับ
ที่มันมีอะไรพรรคนี้บ่อย ๆ ขึ้นมานี้ครับ เพราะหมูนี่กฎหมายของรัฐบาลนั้นไม่ค่อยเอา
เข้ากฤษฎีกา ถ้าเอาเข้ากฤษฎีกาผ่านมาเสียเรียบร้อยไม่ค่อยมีเรื่องหรอกครับ หมูนี่กฎหมาย
ไม่ค่อยเข้า กฎหมายสำคัญ ๆ อย่างกฎหมายที่ดินที่รุ่งรังพันเตอยู่นี้เพราะไม่เข้ากฤษฎีกา
เพราะฉะนั้นกระผมเรียนฝากไว้ท่านนั้นแหละครับ ถ้ารัฐบาลจะไม่ให้รุ่งรังพันเต ไม่ต้อง
เถียงกันมาก เอาเข้ากฤษฎีกาเสียจะได้เรียบร้อยมีมาตรฐาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ถ้าไม่มีผู้ใดตั้งใจ เชิญ
ท่านเลขาต่อไปครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับกระผมตั้งใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาตั้งใจจะขอมติ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ขอมติเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
จะแก้ไขตามที่คุณชัย ชิดชอบ ให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเป็นไป
ตามที่กรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คงไว้ตามรัฐบาล ๑ ควร
เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข ๖๖ ครับ ก็เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข เชิญท่าน
เลขาต่อ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๙ มีการ
แก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า เชิญครับคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บัญญัติ เกสรทอง ครับ กระผมขอความกระจ่างเท่านั้นแหละครับ เพราะว่าร่างเดิมนี้เขียนไว้ “หนึ่งร้อยหาบ” นะครับมันอาจจะเป็นภาษาชาวเรือหรืออย่างไรกระผมไม่ทราบ ซึ่งรัฐบาลร่างมากระผมก็เชื่อว่านี่ผ่านกฤษฎีกามา แต่ท่านมาแก้เป็น “หกพันกิโลกรัม” ก็ทำไมไม่เขียนไป ๖ ตันบ้างล่ะครับ ทำไมไม่เจาะจงจะต้องเขียน “หกพันกิโลกรัม” เพราะฉะนั้น กระผมจึงขอความกระจ่าง เขาเขียนมา “หนึ่งร้อยหาบ” นี่มันชัดเจนแล้วครับ ก็หมายความว่า ๖ ตันก็ได้ ๖,๐๐๐ กิโลกรัมก็ได้ แต่ท่านมาแก้ว่าเป็น “หกพันกิโลกรัม เท่านั้น” ก็แย้ง กระผมก็จะแย้งบอก ทำไมไม่เขียนเป็น ๖ ตันบ้างล่ะ เพราะฉะนั้นมีเหตุผลอะไรครับไปแก้ ก็คำว่า “หนึ่งร้อยหาบ” ก็ชัดเจนแล้ว กระผมเชื่อว่ากฎหมายนี้ต้องผ่านกรมเจ้าท่า ผ่านกระทรวง ผ่านกฤษฎีกา เข้า ค.ร.ม. ผ่านมาเข้าสภา เขาก็เขียนเป็น “หนึ่งร้อยหาบ” ๑๐๐ หาบนี้กระผมว่าคนเข้าใจครับ จะเป็นภาษาทั่ว ๆ ไปด้วย อย่างข้าวโพดนี้เขาบอกหาบหนึ่ง ๖๐ กิโลกรัม อันนี้ก็ชัดเจนครับ แต่ท่านบอกท่านมาแก้เป็น “หกพันกิโลกรัม” ทำไมไม่แก้เป็น ๖ ตันบ้างล่ะครับ ๖,๐๐๐ กิโลกรัมทำไมไม่แก้เป็น ๖ ตันบ้าง กระผมขอความกระจ่างเท่านั้นแหละครับ ถ้าไม่อย่างนั้นกระผมจะยืนตามร่างเดิมนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านกรรมาธิการ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่าหาบหนึ่ง ๖๐ กิโลกรัม มันเป็นภาษาสมัยก่อนนะครับ เป็นมาตราในการตวง การชั่ง การอะไรต่าง ๆ ของสมัยก่อน แต่ปัจจุบันนี้ให้ทันสมัยกันนั้น เขาควรจะใช้เป็น กิโลกรัม มันเป็นสากล เข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าถ้าท่านสมาชิกจะให้กลับไปหาร่างเดิมนั้นนะ กระผมคิดว่าคนเข้าใจกันเดี๋ยวนะเราจะเข้าใจกันน้อยกว่าคำว่า “กิโลกรัม” กรรมาธิการจึงขอเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างนี้ครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบัญญัติ เกสรทอง ก็ไม่ใช่จู้จู้รุงรังอะไรหรอกครับ แต่กระผมคิดว่าความเข้าใจอย่างที่ท่านชี้แจงว่ากฎหมายนั้นมันโบราณ โบราณท่านแก้เข้ามาทำไมครับ แล้วก็ร่างเดิมยกวางเข้ามาทำไม

๖๑๒

ครับ ยกเว้นเมื่อมันสมัยนี้ กระทบอยากจะทำ รัฐบาลตอบกระทันหันครับ กฤษฎีกาทางมาย เข้ามาได้ยังไงครับว่าเป็นสมัยใหม่แล้วไม่เขียนให้มัน ๖,๐๐๐ กิโลกรัม ไซ้ใหม่ครับ จะ อ่างอย่างนั้นไม่ถูกครับ แล้วทำไมไม่เขียนเป็น ๖ ตันล่ะครับ คนจะได้ทราบง่าย ๆ ไซ้ใหม่ ครับ อย่างนั้นก็แย้งกันได้ก็อยากจะได้ความกระจ่างเท่านั้นแหละครับว่า สมัยนี้มันพัฒนา ไปโลกพระจันทร์กันแล้ว ไปเขียน “๑๐๐ ทาบ” นี้ไม่รู้เรื่อง เด็กรุ่นหลัง ไม่จริงครับ เดี่ยวนี้ยังใช้กันตลอดมาครับเป็นทาบ ข้าวโพดนี้ชื่อกันเป็นทาบ เพราะฉะนั้น กระทบก็ อยากจะถามกฤษฎีกา เขาสมัยใหม่ไปโลกพระจันทร์กันแล้ว เขียนมาทำไมครับ “๑๐๐ ทาบ” นะครับ ขอขอบคุณครับ แล้วกระทบจะไม่ติดใจครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สมัคร สุนทรเวช ก็ไม่ใช่กรรมธิการนะครับ แต่รู้สึกว่าการรณรงค์ชี้แจงไม่ค่อยตรง ประเด็นที่จริงอันนี้พอชี้แจงได้ นะครับ กรณีออกกฎหมายนั้นก็ต้องการให้ทันสมัยที่สุด มาตราหานี้ นะครับ เป็นของไทยโดยเฉพาะ แต่ว่ามาตราเป็นต้น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จากเพชรบูรณ์พูด หรือว่าเป็นกิโลกรัมนั่น เรียกว่า มาตราเมตริก เดี่ยวนี้ นะครับ อังกฤษเองซึ่งใช้มาตราของอังกฤษเองก็เปลี่ยนมาใช้เมตริก ตั้งแต่ใช้คอมพิวเตอร์กันแล้ว นี้ นะครับ มันต้องจุดทศนิยม ๒ จุด ทั่วโลกหันมาใช้เมตริกหมด กระทบเชื่อว่ากฎหมาย ที่จะทันสมัยก็ต้องใช้กิโลกรัม และคำว่า “๖ ตัน” นั้น ก็แปลออกมาได้ทันที แปล ว่า ๖,๐๐๐ กิโลกรัมเหมือนกันครับ ๒ คำเหมือนกัน เลือกใช้ได้ทั้งคู่ละครับ แต่ว่าถ้าจะ ต้องใช้ละก็ อะไรที่เป็นหน่วยเล็ก พอพูดได้ นะครับ คือไม่ใช่เป็นเซนติกรัม ไม่ใช่ มิลลิกรัมแต่ว่ากิโลกรัมนี้เป็นมาตรากลาง ๆ ที่ใช้กำหนดได้นี้นะครับ จะเรียกเป็นต้น ก็ไม่น่าเกลียดหรือครับแต่มันต้องเป็นเศษส่วนที่หลัง ถ้าอะไรมันมากขึ้นละเอียดกว่า เข้าใจว่ามาตรานี้เมื่อบอกแล้ว นะครับ ถ้าแปลกฎหมายนี้เป็นภาษาฝรั่งก็ ๖๐๐ กิโลกรัม อ่าน แล้วก็เข้าใจทั่วโลก พอลองไปใส่ ๑๐๐ ทาบละก็ต้องว่า ไอ้ เอส เอ บี ทาบหรืออะไรอย่างนี้ มันจะแปลว่าอะไร ก็จะยุ่งกันใหญ่ เข้าใจว่าการรณรงค์ก็คงจะต้องการให้ทันสมัย นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พอเข้าใจนะครับ เอา
คุณชัย มีอะไรสงสัยอีก

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ กระผมไม่สบายใจนะครับ
เพราะว่า กระผมกำลัง ถูกสนตะพายจาก รัฐบาลนะครับ เพราะว่ารัฐบาลนี้เขียนมาเป็น
“ หาบ ” แล้วก็กรรมการก็โดยให้เจ้าหน้าที่ นะครับมาชี้แจงให้ กรรมการนี้ช่วยสน-
ตะพายอีกทีครับ กระผมจึงอยากเรียนต่อท่านประธานผ่านมายังกรรมการว่า เอกกลาง ๆ
นะครับ คืออย่างไร ๆ มันก็จุกจุกแล้ว ก็ให้มันเป็นคอมพิวเตอร์ไปเลยครับ อย่าไป
เอาเลขกิโลกรัม เอาเป็น ๖ ตันไปเลยหมดเรื่องครับ เด็กก็อ่านง่ายผู้ใหญ่ก็อ่านดี เด็ก
สมัยนี้จะฉลาดก็ต้องตามผู้นำอย่างท่านเปรมอย่างนี้เป็นต้นครับท่านประธาน ขอขอบคุณ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เอา ๆ เชิญ
เลยครับ

นายมิชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงว่า ร่างนี้ได้ผ่าน
คณะกรรมการกฤษฎีกามาแล้วนะครับ แล้วก็ที่ยังใช้คำว่า “ หาบ ” อยู่เดิมนั้นนะ ก็เนื่อง
จากว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ใช้มานานแล้ว ในมาตราต่าง ๆ นั้นได้ใช้คำว่า “ หาบ ” มา
ตลอด เมื่อแก้มาตรานี้จึงยังคงคำว่า “ หาบ ” อยู่ ในทางปกติถ้าเป็นกฎหมายใหม่แล้วเรา
จะไม่ใช้คำว่า “ หาบ ” แต่ที่ยังยืนคำว่า “ หาบ ” อยู่เพราะ มันไปเกี่ยวข้องกับมาตราอื่น ๆ
อย่างเช่น มาตรา ๒๑๓ ที่กำหนดยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับเรือบางชนิด ถ้าเรือไม่เกิน
๘๐๐ หาบ ก็ยังใช้คำนั้นอยู่ มาตรา ๒๗๘ ในค่านิยามคำว่า “ ใต้กึ่ง ” ก็ใช้คำว่า
“ ๘๐๐ หาบ ” เพราะฉะนั้นทางกฤษฎีกาจึงยังใช้คำว่า “ หาบ ” มาตามเดิม มิได้จะมาตัด
อะไรหรอกครับ ขอขอบคุณครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟัง
คำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีซึ่งอยู่ฝ่ายกฤษฎีกานะครับ ถ้าแก้ตรงนี้ ไปขัดกับมาตราอื่นแน่
เพราะกฎหมายมาตราอื่น ท่านไม่ได้แก้เข้ามาครับ เห็นที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมอย่าง

๖๑๔

ชี้แจง เพราะฉะนั้นกระผมว่าต้องยื่นเป็น “หาบ” ไว้ก่อน แต่แปลภาษาอังกฤษถ้าจะแปลเป็นอะไรมันแปลได้นี้ครับ แปลภาษาอังกฤษเป็นต้น เป็นอะไรก็แปลได้ครับ นี่กฎหมายคนไทยอ่านนะครับ เวลาแปลภาษาอังกฤษเราก็เขียนให้ฝรั่งอ่าน มันไม่ยาก ถ้าแก้ตรงนี้ไปขัดกับมาตราอื่น อย่างท่านกฤษฎีกาว่า กระผมขอยืนยันเลยครับเอาตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงนั้น กระผมเองเป็นกรรมการในคราวประชุมนี้ได้ชักกับเจ้าหน้าที่กฤษฎีกาต่าง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวอ้างขึ้นมาว่า ถ้ามาตราอื่นจะต้องไปเกี่ยวข้องกัน และกฤษฎีกายังยืนยันว่า หาบนั้นคณะกรรมการพยายามถกเถียงว่าจะเอาหาบ แต่เจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงของกรมเจ้าท่าได้ยืนยันว่ากฎหมายที่ยังอยู่และมาตราที่อื่นนั้นก็ขอแก้ไขใหม่เพื่อเป็นกิโลกรัม เพื่อให้ทันสมัยครับผม แต่ถ้าหากท่านสมาชิกจะเห็นเป็นอย่างไร กรรมการไม่ขัดข้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังตั้งใจใหม่ครับ

นายบัญชา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ หมายความว่า กรรมการจะให้ยื่นตามร่างเดิมใช่ไหมครับ ไม่ขัดข้อง เพราะว่าจะไปสอดคล้องกับมาตราอื่นนะครับ อย่าไปหวังสิครับ ท่านอ้างว่าเจ้าหน้าที่มาชี้แจงยาวอย่างนี้แล้วจะไปแก้อันโน้นอันโน้นยังไม่ได้แก้ครับออกอันนี้ไปมันไปขัดอันโน้นละครับ เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการไม่ตั้งใจจะยื่นตามร่างเดิม กระผมก็ขอยื่นตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการยังตั้งใจใหม่ครับ คือเรื่องที่เขาขอไว้ตามร่างเดิม กรรมการจะยอมไหม เมื่อไม่ยอมจะได้ขอมติ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (กรรมการ) : ขอให้ท่านประธานถามแล้วแต่ความเห็นของท่านสมาชิกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอถามความเห็นของที่ประชุมท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตาม
กรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรแก้ไขตามร่างเดิม
ของรัฐบาล ๔๗ ตามกรรมวิธีการมี ๒๔ ก็เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ต่อไปขอ
เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ ออยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๐ มีการ
แก้ไขมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีใครขอแก้ไขถ้อยคำ
ก็จะถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ก็จะขอ
ถามมติในวาระที่ ๓ ว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบด้วยมี ๘๘ ไม่เห็น
ชอบด้วยไม่มี

ต่อไปเป็น การ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของ คณะ ปฏิรูป การ
ปกครองแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒๑) ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ
ที่ครับ

๖๒๒

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการแถลง
ครับ

นายชลินทร์ เผ่าวิบูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชลินทร์ เผ่าวิบูล ผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ประธาน-
คณะกรรมการ คณะกรรมการขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะ-
ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ นั้น มีผู้เสนอทั้งสมาชิกและฝ่ายรัฐบาล แต่ฉบับ
นั้นก็ได้มีจุดมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ในอันที่จะให้มีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาลในตำแหน่งที่ว่างลง คณะกรรมการได้พิจารณา แล้วปรากฏว่า
มีท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตติไว้ และกรรมการก็ได้แก้ไขและชี้แจง ก็ปรากฏว่าท่าน
สมาชิกที่ขอแปรญัตติไว้พอใจ คณะกรรมการจึงไม่มีอะไรแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาธิการ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม
พุทธศักราช ๒๕๑๙ พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่
มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมา-
การเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรม
กระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ และเป็นผู้แปรญัตติ เนื่อง
จากว่าทางสภาถือร่างของผู้เสนอรายอื่นเป็นหลักในการพิจารณา กระผมได้แปรญัตติเพิ่ม
เติมมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ซึ่งทางคณะกรรมการได้เห็นชอบและได้เพิ่มเติมให้แล้ว

กระทบใจ แต่กระทบมาติดใจในมาตรา ๔ ที่คณะกรรมการการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นในวรรคท้ายหรือวรรคที่สอง โดยเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อความที่ว่า “ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือกตั้งหรือแต่งตั้งสมาชิกดังกล่าวขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้” กระทบขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนามุ่งหมายที่จะยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ซึ่งมีคำสั่งโดยกำหนดไว้ห้ามว่าไม่จำเป็นจะต้องมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลง โดยเมื่อสมัยที่ออกคำสั่งของคณะปฏิรูปฯ ฉบับนี้ในขณะนั้นอยู่ในระหว่างการปกครองของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งเหตุการณ์ขณะนั้นอาจจะเหมาะสมเพื่อที่จะไม่ให้เกิดความวุ่นวาย หรือเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของแผ่นดิน คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจึงได้ออกคำสั่งของคณะปฏิรูปฯ ฉบับนี้เพื่อมิให้มีการเลือกตั้งต่างๆ รวมทั้งการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล แต่สภาเทศบาลก็ดี สภาจังหวัดก็ดี ไม่ได้ถูกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินยกเลิกหรือยุบ แต่เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงมาเนื่องจากว่า ขณะนี้มีรัฐธรรมนูญเป็นแม่บทของกฎหมายที่จะปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย เรามีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลทั่วประเทศใหม่ แต่หลังจากที่มีการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลทั่วไป แล้วเกิดมีตำแหน่งว่างลง เนื่องจากสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลบางท่านได้ถึงแก่กรรมลงเนื่องจากมีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ นี้จึงไม่สามารถมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงนั้นได้อย่างเช่น เลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เราได้กระทำกันอยู่ในขณะนี้ จึงสมควรที่จะยกเลิกคำสั่งนี้เสีย เพื่อให้มีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ได้ว่างลงเพราะถึงแก่กรรมทั่วประเทศอยู่ในขณะนี้ ให้สอดคล้องกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยเจตนา เพื่อต้องการที่จะให้มีเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงในระหว่างที่มีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่

๖๒๔

๒๑ ใช้บังคับอยู่ซึ่งยังใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ถ้าหากเรายังไม่ยกเลิกตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่หลังจากที่เรายกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ตามร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่แล้วขณะนี้ เหตุการณ์ต่าง ๆ กฎหมายต่าง ๆ ก็เป็นไปตามกฎหมายเดิม ซึ่งกฎหมายเดิมได้มีบัญญัติไว้อยู่ในพระราชบัญญัติไว้อยู่ในพระราชบัญญัติเทศบาลก็ดี พระราชบัญญัติบริหารส่วนราชการ ส่วนจังหวัดก็ดี มีบัญญัติไว้อยู่แล้ว กระทบยังแปลกใจอยู่ว่าในวรรคต้นของมาตรา ๔ ได้กำหนดไว้ว่า ถ้าหากสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกเทศบาลว่างลง ให้เลือกตั้งนะครับ ใช้คำว่า “ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล” นะครับ ใจความว่าอย่างนี้ แต่มาวรรคท้ายได้บัญญัติไว้ ซึ่งกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปว่า “จะไม่เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง” กระทบสงสัยอยู่ครับว่า เมื่อวรรคแรกเราให้มีการเลือกตั้ง แต่ด้วยเหตุผลประการใดในวรรคท้ายจึงมีคำว่า “แต่งตั้ง” เข้าไปด้วย เพราะกฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะให้เป็นไปตามการปกครองระบอบประชาธิปไตยคือ ให้มีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงไม่ใช่มีการแต่งตั้ง กระทบยังสงสัยอยู่ว่าวรรคที่ ๒ จะขัดกับวรรคแรกหรือไม่ เพราะวรรคแรกให้มีการเลือกตั้ง แต่มาวรรคที่ ๒ กรรมการไปแปรญัติติเพิ่มเติมคำไปว่า ให้มีแต่งตั้งด้วยก็ได้ กระทบยังสงสัยอยู่นะครับ จึงคิดว่าวรรคสองนี้กรรมการไม่ควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมเข้าไป เพื่อที่จะไปขัดกับวรรคแรก ซึ่งอีกประการหนึ่ง วรรคท้ายวรรคสองที่กรรมการแปรญัติติเข้าไปนั้นข้อความต่าง ๆ ก็สืบปรากฏอยู่ในกฎหมายเดิมคือพระราชบัญญัติเทศบาล ๒๔๙๖ หรือว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ๒๔๙๘ ซึ่งกฎหมายเดิมได้บัญญัติไว้อยู่ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๘ ของแต่ละฉบับอยู่แล้ว กระทบก็เกรงว่าอีกประการหนึ่งจะเป็นการบัญญัติไปเข้าไปซ้ำซ้อน และก็จะเป็นการขัดกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลักการอีกด้วย กระทบจึงเห็นว่าไม่ควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปนะครับในวรรคที่ ๒ นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับเชิญ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบวารินทร์ ศรีแย้ม ส.ส. อุบลราชธานี พรรคประชาราชผู้ ท่านประธานที่เคารพครับ

กฎหมายฉบับนี้กระผมเองเป็นผู้เสนอ แล้วก็ทางรัฐบาลเสนออีก ๑ ฉบับ ปรากฏว่าทางสภาได้ยี่ตรงร่างของกฎหมายฉบับที่กระผมเสนอเข้าไปเป็นหลัก โดยเจตนาของกฎหมายที่กระผมเสนอเข้าไปนั้นเพื่อต้องการจะยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูป เพราะรัฐบาลชุดเปรม ๑ ได้ขึ้นบริหารประเทศมาตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๒๓ การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดมีมาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม หรือมิถุนายนปี ๒๕๒๓ เช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งครั้งนั้นรัฐบาลไม่ได้คำนึงถึงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเท่าที่ควร คือไม่ได้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๒๑ เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ช้าไม่นาน ก่อนที่กระผมจะเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาได้มีสมาชิกสภาจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุบลราชธานีได้ตายลงถึง ๒ คน เมื่อตายลง กระผมก็ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓ แล้วรัฐบาลก็ยังเพิกเฉยไม่เคยได้นำพากับสิ่งนี้ กฎหมายฉบับนี้จึงมาเข้าในปลายปี ๒๕๒๔ จนถึง ๒๕๒๕ คือขณะนี้ในเจตนาของกฎหมายนั้นแน่นอนเหลือเกิน กระผมต้องการที่จะให้มีการเลือกตั้งซ่อมในขณะที่สมาชิกสภาจังหวัดว่างลง แต่แล้วก็ไม่ทันการณ์ ในกฎหมายเดิมของสภาเทศบาลก็ตาม พระราชบัญญัติเทศบาลก็ตาม และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการบริหารส่วนจังหวัดให้มีการเลือกตั้งซ่อมในกำหนดระยะเวลา แต่ปรากฏว่ากว่ากฎหมายฉบับนี้จะได้เข้าสภาเกินระยะเวลาที่กำหนดเสียแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น ทางกรมการก็ได้เชิญกระผมเข้าไปปรึกษาหารือกัน และก็ขอแก้ตามมาตรา ๔ วรรคสอง ตามที่ท่านสมาชิกกำลังพูดอยู่เมื่อกี้ สำหรับกรณีที่ท่านสมาชิก กระผมต้องขอภัยที่เอ่ยชื่อคือ คุณไพฑูรย์ได้สงสัยข้อความเมื่อกี้ กระผมได้เข้าไปชี้แจงกับกรมการและขอเรียนชี้แจงให้ทราบดังนี้ คำว่า “ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง . . .” จะมีคำว่า “เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง” ทั้งนี้และทั้งนี้ก็เพราะว่าในพระราชบัญญัติเทศบาลซึ่งเราใช้อยู่ปี ๒๕๓๖ มาตรา ๑๖ (๒) บอกว่า ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ไม่เกิน ๖ เดือนจะไม่เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง ใช้คำว่า “ไม่แต่งตั้ง” ด้วย เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ที่เสนอเข้ามาวันนี้ก็จำเป็นจะต้องคุม พ.ร.บ. เทศบาลที่กำลังใช้อยู่ และขณะเดียวกันก็ต้องคุมกับ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการบริหารส่วน

๖๒๖

จังหวัด ซึ่งไม่มีคำว่า “แต่งตั้ง” เพราะฉะนั้นตามที่กรรมการได้ขอร้อง และก็ได้รับการหารือกับกระผมเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าถูกต้องแล้วครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุปราชธานี กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งได้เสนอกฎหมายว่าด้วยการยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ร่วมกับคุณวารินทร์ ศรีแย้ม ซึ่งอภิปรายจบลงไปเมื่อกี้ ท่านผู้เป็นประธานครับ ในชั้นพิจารณาในคณะกรรมการ กระผมก็ได้ไปชี้แจงให้คณะกรรมการได้ทราบว่า หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรามุ่งประสงค์ที่จะยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน เฉพาะฉบับที่ ๒๑ ซึ่งเป็นกฎหมายคลุมหรือบังคับไม่ให้พระราชบัญญัติบริหารราชการส่วนจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๙๘ ให้มีการเลือกตั้งเมื่อสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลว่างลง ไม่ให้มีการเลือกตั้งซ่อมรวมทั้ง พ.ร.บ. เทศบาลด้วย ก็ไม่ให้มีการเลือกตั้งซ่อมด้วย ซึ่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๒๑ ดังที่กระผมประธานกราบเรียนเป็นคำสั่งออกมาเพื่อให้หยุดยั้งการเลือกตั้งซ่อมไว้ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการปกครองแผ่นดินก็มีอยู่แต่เพียงว่า ให้ยกเลิกข้อความที่บังคับไว้นี้ไปเสียเมื่อยกเลิกไป มันก็จะเหลือกฎหมายเก่าเขาทั้ง ๒ ฉบับ กฎหมายเก่าทั้ง ๒ ฉบับก็บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า ให้มีการเลือกตั้งซ่อมได้ กระผมไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงมีการบัญญัติมาตรา ๔ เข้ามาอีก ซึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายแก้ไขกฎหมายเก่าเขา ซึ่งหลักการในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีเรามีหลักการอยู่แต่เพียงว่ายกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ เท่านั้น กระผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะร่างมาตรา ๔ ขึ้นมา แล้วในมาตรา ๔ นี้เป็นการร่างกฎหมายแก้ไข พ.ร.บ. ของเทศบาลด้วย พ.ร.บ. การบริหารราชการส่วนจังหวัดด้วย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ กฎหมายเดิมเขามีอยู่ ท่านผู้เป็นประธานครับ ด้วยเหตุผลดังที่กระผมประธานกราบเรียนนี้เอง กระผมเห็นว่าการร่างกฎหมายเข้ามาครั้งนี้ขัดกับหลักการและเหตุผล เพราะจุดประสงค์เราต้องการยกเลิกคำสั่งก็ยกเลิกไป เมื่อยกเลิกไปแล้วกฎหมายเดิมก็บังคับใช้ได้ แล้วมีเหตุผลอันใดที่จะต้องมาแก้ไขอีก เมื่อมีการแก้ไขอีกก็แสดงว่ากฎหมายก็ต้องซ้ำซ้อนกฎหมายเดิม ๒ ฉบับอยู่ ซึ่งเป็นกร

บัญญัติกฎหมายไม่ถูกต้อง กระผมจึงอยากจะประทานกราบเรียนสภาได้ทำความเข้าใจกันอีกสักครั้งหนึ่งก่อนครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วารินทร์ ศรีแย้ม ส.ส. อุบลราชธานี พรรคประชากรราษฎร์ กระผมยอมรับว่าในการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้^{๕๕}นั้น โดยเจตนาครั้งแรกอย่างทีกระผมได้กราบเรียนโดยย่อเมื่อกี้นี้ว่า กระผมเสนอมาตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ขณะนั้น สจ. ในอุบลราชธานีได้ว่างลง ๒ ตำแหน่ง เพราะตาย เพราะฉะนั้นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้^{๕๕}นั้นมากก็ต้องการจะให้มีการเลือกตั้งซ่อม แต่กฎหมายฉบับนี้ล่าช้ามาจนเกินกำหนด ที่ว่าเกินกำหนดเพราะว่าในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี ๒๕๑๙ นั้น มาตรา ๘ บอกว่า สมาชิกสภาจังหวัดให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๕ ปี แต่ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระให้เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นแทนให้เป็นตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนด ๙๐ วัน แต่ปรากฏว่าสมาชิกสภาจังหวัดของอุบลราชธานีตายมาแล้วเป็นเวลาปีเศษ เมื่อตายมาแล้วกฎหมายฉบับนี้จะออกมาในวันสองวันนี้แล้วจะทำอย่างไรครับ ในการเลือกตั้งซ่อมจะใช้กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้ แม้กระทั่งพระราชบัญญัติเทศบาลก็เช่นเดียวกัน ก็ได้ระบุไว้ว่าเลือกตั้งซ่อมภายใน ๙๐ วัน เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมา ตำแหน่งที่ว่างลงนั้นจะเลือกตั้งซ่อมอย่างไรเมื่อเป็นเช่นนี้จึงได้ปรึกษากับกรมการปกครองว่าโดยเจตนาเดิมนี้ต้องการให้มีการเลือกตั้งซ่อมตำแหน่งที่ว่างลง เมื่อให้มีการเลือกตั้งซ่อมตำแหน่งที่ว่างลง ก็แน่นอนเหลือเกินต้องแก้ไขมาตรา ๔ (๒)

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุบลราชธานี คือ คุณวารินทร์ ศรีแย้ม กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ในหลักการที่เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา กระผมไม่ได้คัดค้านหรอก แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเขาห้ามการเลือกตั้งตามกฎหมายเดิม เฉพาะสมาชิกสภาเทศบาลกับสมาชิกสภาจังหวัด ที่นี้ถ้าหากเราต้องการอยากให้มีการเลือกตั้งใหม่โดยให้ทันกับเหตุการณ์ก็มีการยกเลิกคำสั่งนี้เสีย เมื่อยกเลิกไป กฎหมายเดิมมันก็ใช้บังคับได้ เมื่อมันใช้บังคับได้เหตุใดจะต้องมาแก้กฎหมายเดิม

๖๒๘

เขา ถ้าจะแก้กฎหมายเดิมก็ทำไม่ไม่ทำเป็นพระราชบัญญัติแก้ พ.ร.บ. เทศบาล พ.ร.บ. บริหารราชการส่วนจังหวัดเข้ามา ไม่ใช่ช่วยยกเลิกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ในขณะที่เดียวกันกับบัญญัติมาตรา ๔ ไปแก้กฎหมายเดิม กฎหมายเดิมเขาทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันมันทำได้ที่ไหน หลักการแก้ไขกฎหมายมันจะต้องมีหลักการ ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ คิดจะยกเลิกประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ เพื่อจะให้มีการเลือกตั้งที่ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นท้องถื่นเฉพาะจังหวัดเดียวก็ออกกฎหมายมายกเลิกคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๒๑ ไปเสีย แล้วที่นี้ในขณะที่เดียวกันกับบัญญัติกฎหมายในการยกเลิกเป็นมาตรา ๔ ไปแก้ไขมาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติเดิมเขา กระผมเห็นว่ามันไม่ถูกต้องครับ จะต้องเสนอ กฎหมายเข้ามาใหม่ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. เทศบาล หรือ พ.ร.บ. บริหารราชการส่วนจังหวัดเข้ามาใหม่จึงจะถูกต้องครับท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอ ขอบคุณครับ

นายชลินทร์ เผ่าวิบูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ คือว่าการที่ท่านสมาชิกหรือรัฐบาลเสนอ ยกเลิก พร. ๒๑ นั้นเมื่อเรายกเลิกไปแล้วนี้ คืออย่างที่ กระผมต้องขอประธานเอ่ยนาม คุณวารินทร์ ศรีแย้ม นี้ให้เข้าใจที่อธิบายชัดเจนคือถ้าเผื่อว่าเราปล่อยไปตามกฎหมาย เดิมหมายความว่ายกเลิก พร. ๒๑ ไป เดิมแล้วนะยกเลิกไปแล้ว ถ้าคนที่ว่างลงเกิน ๙๐ วัน ก็ไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ ก็ยกเลิกไปเฉย ๆ ก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรแล้วก็ผิดด้วย ฉะนั้นการที่จะยกเลิก พร. ๒๑ ที่ห้ามการไม่ให้เลือกตั้งซ่อมขึ้นมาแทนที่นั้นนะ ก็ควร จะกำหนดวิธีการถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติใหม่ออกมาใช้ชั่วคราวอันนี้เพื่อให้มีการเลือก ตั้ง เมื่อให้มีการเลือกตั้งแล้วก็หมดไป ก็กลับเข้าสู่กฎหมายเดิม ๒ ฉบับที่มีอยู่ไม่จำเป็น ต้องไปแก้ไขอะไรเราเพียงแต่ว่าทำอย่างไรถึงจะให้มีการเลือกตั้งขึ้นมา และได้กำหนดวิธี การว่านับแต่ประกาศราชกิจจานุเบกษาไปแล้วก็ให้มีการกำหนดการเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน เมื่อกำหนด ๙๐ วันก็ต้องมีวิธีการต่าง ๆ ว่ากำหนดแล้วจะอยู่คราวละกี่ปี จะอยู่แค่ไหน อะไร ถ้าไม่กำหนดไว้หมายความว่าถ้าเลือกแล้วอยู่ไป ๔ ปีก็ขัดกฎหมายเดิมอยู่ เพราะ ฉะนั้นกรรมการจึงเห็นความสำคัญของการออกกฎหมาย และก็ใช้ว่ากรรมการจะมี

ความเห็นไปตามลำพังของกรรมการการปกครองชุดนี้ก็หาไม่ ร่างยกเลิก พร. ต่าง ๆ นี้
 กระทบใครขอประทานกราบเรียนยกตัวอย่างเช่นว่า ยกเลิก พร. ฉบับที่ ๒๒ เมื่อยกเลิก
 แล้วนี้ใน พร. ๒๒ ที่ประกาศเป็นกฎหมายแล้วก็ได้ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติยกเลิกนั้น
 ก็ได้ ระบุวิธีการในการกระทำต่าง ๆ ว่าเมื่อยกเลิกแล้วจะทำอย่างไร ๆ เป็นขั้นตอนไป
 กระทบคิดว่าร่างนี้ก็ตรงตามหรือใกล้เคียงร่างของรัฐบาลและร่างเดิม กระทบใครขอประทาน
 กราบเรียนชี้แจงท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังตั้งใจใหม่ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : กระทบ เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์
 จากอุปราชธานีครับ ท่านผู้เป็นประธาน ความจริงกระทบเองไม่รู้จะชี้แจงอย่างไร คณะ
 กรรมการถึงจะเข้าใจ คือโดยหลักนะครับกฎหมายเดิมเขาบัญญัติไว้แล้วว่าถ้ามีการว่างลง
 จะต้องเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน ที่นี้ท่านออกกฎหมายนี้มานี้ ท่านยกเลิกกฎหมายเดิมเขา
 ใหม่ละครับ ท่านก็ไม่ได้ยกเลิก เมื่อไม่ยกเลิก ท่านมาบัญญัติมาตรา ๔ ว่าให้เลือกตั้ง
 ภายใน ๙๐ วันตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะ
 มีกฎหมายอยู่ ๒ กฎหมายครับว่า ๙๐, ๙๐ ก็แสดงว่าท่านให้กฎหมายนี้ย้อนหลังไปอย่าง
 นั้นใช้ใหม่ครับ คนตายมาแล้ว ๘ ปีก็ต้องเลือกตั้งใหม่ครับท่านผู้เป็นประธาน ถ้าอย่าง
 นี้แล้วมันใช้ได้อย่างไร กระทบอยากถามว่าท่านเอากฎหมายเดิมของเขา ๒ พ.ร.บ. นี้ไป
 ไว้ไหน กฎหมายไหนที่ท่านยกเลิกเขาละ กฎหมายเดิมมีใหม่ครับท่านยกเลิกแค่ประกาศ
 คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ เท่านั้น คือยกเลิกให้มีการเลือกตั้งซ่อมต่อไป
 ตอนนี้อ่าคุณกำเนิดเข้าใจให้เลือกตั้งซ่อม เมื่อซ่อมมันก็กลับไปหากฎหมายเดิมเขาทั้งสอง
 ฉบับ เมื่อกลับไปแล้ว พ.ร.บ. นั้นมันยังเหลืออยู่ว่า ๙๐ วันต้องเลือกตั้ง แล้วท่านยกเลิก
 ตรงไหน ท่านคุมกำเนิดไว้เลิก พร. ไป กฎหมายเดิมยังอยู่ กระทบยังให้คณะกรรมการ
 ได้คิดถึงข้อเท็จจริงครับ กฎหมายเดิมมีอยู่เรามาซ้อนกัน ๒ ท่านจะหาเมีย ๒ ให้เขาอย่างนั้น
 หรือครับ กระทบขอขอบพระคุณครับท่านผู้เป็นประธานครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ ไพฑูรย์
 โมกขมรรคกุล กระทบขออยากจะขอปรับความเข้าใจกับท่าน ประธานและท่านประธาน

๖๓๐

กรรมวิธีการรวมทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้แหละ ความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้แหละ จะมีประโยชน์มีผลบังคับที่จะเป็นประโยชน์ต่อกรณีเกี่ยวกับการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัดก็ดี สมาชิกสภาเทศบาลก็ดี เฉพาะในกรณีที่ยังไม่ได้ประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้แหละ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้เฉพาะกรณีที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตายก่อนที่ถึงแก่กรรมก่อนที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะประกาศใช้บังคับเท่านั้น แล้วเราแบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน หลังจากที่ใช้กฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้บังคับแล้ว กรณีต่าง ๆ ที่สมาชิกเทศบาลก็ดี สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี ถ้าหากมีการตายลงก็ต้องไปบังคับใช้กฎหมายเดิมแหละ มันเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง กฎหมายเดิมให้เลือกตั้งซ่อมภายใน ๙๐ วัน ถ้าหากกรณีที่สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลก็ดีตายหลังจากพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้บังคับก็ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม แต่ว่ากรณีที่การตายเกิดขึ้นก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้บังคับ สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี สมาชิกสภาเทศบาลก็ดีตายก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะประกาศใช้บังคับ ต้องมาบังคับใช้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่เรากำลังจะอนุมัติผ่านสภาไปตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอยากจะให้ผ่านไปเร็ว ๆ นี้แหละ มันเป็น ๒ ขั้นตอน กระทบจึงเห็นว่าตามที่กรรมการได้เพิ่มเติมข้อความตามที่ร่าง ของรัฐบาลก็ดีและร่างของกรมก็ดี และกรมได้เสนออนุมัติเพิ่มเติมเข้าไปแล้วตามมาตรา ๔ วรรคแรก ให้มีการเลือกตั้งซ่อมไม่ว่าสมาชิกสภาจังหวัดก็ดี สมาชิกสภาเทศบาลก็ดี ตายมาเมื่อไรก็ดีก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้บังคับก็ให้มีการเลือกตั้งซ่อมได้ภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มันเป็น ๒ กรณีต่างกัน ถ้าหากเราไม่บัญญัติมาตรา ๔ วรรคแรกเข้าไป ก็จะเกิดปัญหาขึ้นว่า สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตายก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้บังคับก่อน ๙๐ วันก็ดี อย่างเช่นสมาชิกผู้มีเกียรติคุณวารินทร์ ศรีแย้มได้กล่าวไปแล้ว ตายมาปีกว่ายังไม่มีการเลือกตั้งซ่อม แล้วถ้าหากเราไม่บัญญัติมาตรา ๔ วรรคแรกเข้าไปนี้ จะเลือกตั้งซ่อมได้อย่างไรเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันตามกฎหมายเดิมไปแล้ว กระทบอยากจะทบทวนกับท่านสมาชิกและท่านประธานอีกเล็กน้อย แต่ร่างนี้ใช้บังคับเฉพาะกรณีที่สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลตายก่อนร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเท่านั้น กฎหมายที่เราออกมานี้ให้มีผลประโยชน์ต่อสมาชิกสภาจังหวัดและ

สมาชิกสภาเทศบาลที่ตายก่อนที่จะมีประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เมื่อประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กรณีต่าง ๆ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายเดิม คือต้องเลือกตั้งซ่อมภายใน ๙๐ วันตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ กิติ หรือว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๙๘ กิติ นั่นเป็นอีกกรณีหนึ่งที่กฎหมายของเราที่กำลังพิจารณาอยู่ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกที่ว่างลงเฉพาะในกรณีก่อนที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น อันนี้คือเป็นกรณีหนึ่ง กระผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกต แต่ไม่เป็นไร พรรคสองนี้ นะครับ กระผมเพียงแต่ว่ายังสงสัยอยู่ว่ายังสงสัยอยู่ว่าเราจะบัญญัติเข้าไปเพื่อประโยชน์อะไร และในข้อความก็ไปขัดแย้งกับพรรคแรก เพราะพรรคแรกเราให้ไม่มีการเลือกตั้งภายใน ๙๐ วันนับแต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้ แต่พรรคสองเราไปเติมว่า ให้มีการแต่งตั้งได้ กระผมสงสัยว่าใครจะเป็นผู้แต่งตั้ง ในเมื่อเรายังมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย เราจะต้องมีการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ตามระบอบการปกครอง เราไปเติมคำว่า “แต่งตั้ง” นี้ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตยเสียแล้ว กระผมจึงสงสัยอยู่ว่า เราไปเติมเพื่ออะไรเพื่อไปขัดแย้งกันเองกับพรรคสองกับพรรคหนึ่งนี้มันไม่จำเป็น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้มีปัญหาถึงแม้บัญญัติลงไปก็เป็นการซ้ำซ้อนกฎหมายเดิม ซึ่งความจริงแล้วไม่มีประโยชน์อะไร แต่อย่างไรก็ดีก็ไม่มีข้อเสียหายอะไร เพียงแต่ว่ามันขัดแย้งกันเฉย ๆ ในข้อความ ซึ่งตามหลักแล้วไม่น่าจะเติมเข้าไปเท่านั้นเอง กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคชาติประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมออกจะเห็นด้วยกับความคิดเห็น ของท่านสมาชิกผู้ที่อภิปรายไปเมื่อกี้ครับ ถ้าเราจะดูกันแล้วมันจะเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ถ้าเราจะตัดพรรคสองของมาตรา ๔ นี้ออกก็ย่อมกระทำได้ในกรณีที่เรได้บัญญัติขึ้นว่า การเลือกตั้งซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นกระทำภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีอย่างนี้ถ้าเราจะไปหวังว่าเขาตายก่อน ๙๐ วันไปแล้ว ตายไปปีหนึ่งแล้วนี้เราเกรงว่าจะใช้บังคับไม่ได้ กระผมคิดว่าไม่จริงหรอกครับ นับตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้

๖๓๒

บังคับนั้นหมายความว่าเมื่อเราออกพระราชบัญญัติไปแล้วย่อมมีผลที่จะใช้บังคับ ถึงเขาจะ
 ตายไปก่อนแล้วปีหนึ่งก็ตาม แต่เมื่อพระราชบัญญัตินี้ออกมาใช้บังคับแล้วก็ย่อมเลือกตั้ง
 ชื่อนับตั้งแต่วันที่ออกใช้บังคับนั้นเป็นต้นไปได้ ด้วยเหตุผลอย่างนี้แล้วไม่มีความจำเป็น
 ที่จะต้องมีมาบัญญัติวรรคสองเพิ่มเติมขึ้นมา ซึ่งทำให้เกิดปัญหาอย่างที่คุณเชวงศักดิ์ได้กราบ
 เรียนไปเมื่ออีกนี้ข้างต้นครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรราษฎร์ ท่านประธาน พระราช
 บัญญัติฉบับนี้ ผู้แปรญัตติดูเหมือนจะมี ๒ ท่านนะครับ คือมีนายชัย ชิดชอบ พรรค
 ประชาราษฎร์นี่คนหนึ่ง กับคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล วันที่ไปชี้แจงกับคณะกรรมการ
 แล้วตัวร่างที่เพิ่มเติมในมาตรา ๔ นั้น กระผมเองเป็นผู้เสนอ ท่านประธานครับ กระ
 ผมขอให้เหตุผลว่า ตามที่คณะกรรมการได้ชี้แจงโดยท่านประธานคณะกรรมการได้
 ชี้แจงนั้นชอบแล้ว เรายกเลิกประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินออกไปเลิกไป
 เลยครับ ไม่มีอะไรรองรับ ตัวร่างเดิม ท่านประธาน อันนี้เราทำรองรับไว้ครับ รองรับ
 ไว้เพื่อให้ไปเข้าลักษณะของกฎหมายเทศบาล และของกฎหมายสภาจังหวัด ในมาตรา ๑๖
 มาตรา ๘ มันโยงกันครับ ถ้าเราไม่เขียนในวรรคสองนี้ไว้ กระผมว่าใช้บังคับไม่ได้
 กฎหมายนี้ แต่กระผมไม่เคยร่างกฎหมายนะครับ แต่ว่ากระผมเห็นว่ากฎหมายจะต้องทำ
 ให้ถูกระเบียบแบบแผน ให้มีหลักมีเกณฑ์ ท่านประธานถ้าไม่เชื่อกระผม ท่านประธาน
 ก็เป็นนักกฎหมาย แต่กระผมไม่ใช่ทนายครับ แต่กระผมอ่านนี้ ถ้าออกในรูปนี้ชัดครับ
 แล้วพวกสภาจังหวัดที่กำลังเตรียมที่จะเลือกตั้งที่ตายเยอะตอนนี้อยู่แล้วก็พวกเทศบาลที่ตาย
 อยู่เยอะตอนนี้อยู่ยังไม่มีการซ่อม กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้คงจะให้ร่าง
 พระราชบัญญัติผ่านไปด้วยความรวดเร็วครับ เพื่อจะได้มีประชาธิปไตยเต็มไปขึ้น ขอขอบ
 พระคุณครับท่านประธาน

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่
 เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาษา ส.ส. จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย กระผมเข้าใจ
 ชัดเจนครับ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไป คือกฎหมายเดิมมีไว้อย่าง

สมบูรณ์แบบอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพครับกฎหมายเราว่าถึงกฎหมายเดิมก่อน ถ้าหากมี สจ. ตาย สท. ตาย ก็ต้องมีการเลือกตั้งภายใน ๙๐ วันนั้นของเดิม แต่ที่นี้ทำไม่ได้ เพราะ พร. ๒๑ ออกไว้ ปัจจุบันนี้เจตนารมณ์ของท่านสมาชิกที่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ คือเขาคู่มือกำเนิดไว้ไม่ให้เลือกตั้งเพราะตาย ก็แปลว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยกเลิก พร. ๒๑ ก็ไม่มีอะไรเพิ่มเติมเพื่อให้คงไว้ซึ่งกฎหมายเดิม ก็ท่านนั้นเองครับ ง่าย ๆ ไม่เห็นจะต้องมาเขียนไว้ในวรรคสอง วรรคหนึ่งอะไรอีก เพิ่มเติมอีกครับ เราเป็นแต่เพียงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยกเลิก พร. ๒๑ จบ ก็หมดเรื่องของเราก็ดำเนินการไปตามรูปรอยเดิม โดยไม่มีข้อแม้อย่างใด กระผมเห็นเป็นอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

นายธำรง ธรรมเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ธำรง ธรรมเสนา จากขอนแก่น พรรคประชากรราษฎร์ กระผมพยายามอ่านและฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทั้งของคณะกรรมการแล้ว กระผมก็มีความรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้จะต้องทำความเข้าใจกันให้ละเอียด ทั้งนี้ก็เพราะว่าโดยหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ประการแรกที่สุดก็คือ ต้องการยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๑ ซึ่งห้ามการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระ ที่นี้เมื่อเรามีกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อต้องการเลิก ถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านสภาและได้รับการประกาศใช้ นั่นก็หมายความว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ยกเลิกคำสั่งได้แล้วมีผลบังคับตามกฎหมายแล้ว ผลจากการยกเลิกจึงเกิดขึ้น ๒ ประการ ประการที่ ๑ สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงก่อนที่คำสั่ง พร. ๒๑ นี้จะยกเลิกนั้นประการหนึ่งและประการที่ ๒ สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงหลังจากเลิกคำสั่งนี้อีกพวกหนึ่งต้องเป็น ๒ พวก พวกที่ว่างลงก่อนที่คำสั่งนี้จะถูกยกเลิกนั้นเราจะเอากฎหมายอะไรไปเลือกตั้งเขา เพราะตลอดเวลาเหล่านั้นคำสั่งของคณะปฏิรูปยังมีผลบังคับเป็นกฎหมายอยู่ ปัญหาอยู่ตรงนี้ ประเด็นอยู่ตรงนี้ท่านประธาน ว่าเมื่อคำสั่งปฏิรูปฉบับนี้ออกมาแล้วนี้ พวกอยู่ข้างหลังนั้นจะเป็นพวกที่ว่างมาก่อน จะเอากฎหมายอะไรไปเลือกตั้งให้เขา เอากฎหมายเก่าก็ใช้ไม่ได้ เพราะขณะนั้นห้ามบังคับ ห้ามเลือกตั้งอยู่แล้ว

๖๓๔

ถ้าตามหลักกฎหมายแล้วจะต้องใช้บังคับตั้งแต่กฎหมายมีผลบังคับเป็นต้นไป ก็คือพวกวาง
 ภายหลังจากกฎหมายฉบับนี้ ใช้บังคับ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีเงื่อนไขเอาไว้ เงื่อนไข
 นั้นก็คือว่าให้มีการเลือกตั้งพวกที่ถูกคุมกำเนิดเอาไว้ก่อนที่คำสั่งนี้จะมีผลใช้บังคับ นี่ครับ
 เราต้องแยกเป็น ๒ ฝ่ายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นชอบด้วยว่าจำเป็นครับ จำเป็น
 ที่จะต้องมีการบัญญัติมาตรา ๔ นี้ขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วพวกที่วางลงก่อนที่คำสั่ง ปร. ๒๑
 จะยกเลิกนี้ จะไม่มีโอกาสได้รับการเลือกตั้งใหม่เลย จะต้องรอให้ว่างใหม่ หมายความว่า
 คำสั่ง ปร. ๒๑ นี้ถูกยกเลิกแล้ว มีการว่างใหม่ จึงจะใช้กฎหมายเดิม คือพระราชบัญญัติ
 เทศบาลและพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดมาเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน
 เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นพ้องกับกรรมาธิการว่าจำเป็นต้องมีการบัญญัติมาตรา ๔ นี้ขึ้นเพื่อ
 ที่จะให้เกิดผลบังคับและใช้ประโยชน์ในการที่จะเลือกตั้ง โดยการที่ตำแหน่งว่างลงก่อนใช้
 กฎหมายฉบับนี้ ส่วนที่พรรคสองมีคำว่า “แต่งตั้ง” นั้น กระผมเข้าใจว่านอกจากจะมีใน
 พระราชบัญญัติเทศบาลและพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดแล้ว ที่มี
 กำหนดว่าทั้งการเลือกตั้งและการแต่งตั้ง ยังมีบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญอีกครับ
 ท่านประธาน ในหมวด ๙ การปกครองส่วนท้องถิ่น กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่าน
 มาตรา ๑๘๒ เพื่อประกอบคำอธิบายของกระผมว่า ทำไมจึงจำเป็นต้องมีคำว่า “แต่งตั้ง”
 มาตรา ๑๘๒ สมาชิกสภาท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก การแต่งตั้งสมาชิกจะ
 กระทำได้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และต้องมีจำนวนน้อยกว่า
 สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง แม้แต่รัฐธรรมนูญก็ยังเปิดช่องว่าง บางกรณีที่จำเป็นที่จะ
 ต้องมีการแต่งตั้งก็ได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ได้มีคำว่า
 “แต่งตั้ง” ไว้เพื่อเปิดช่องครับ หากมีความจำเป็นเช่นสภาพบ้านเมืองอยู่ในภาวะจลาจล
 วุ่นวาย หรือว่าเกิดความปั่นป่วน ซึ่งจะทำให้การเลือกตั้งไม่ได้เกิดผลดี อะไรต่างๆ นี้ แต่
 เพื่อที่จะให้กิจการท้องถิ่นให้สภาเทศบาลให้สภาจังหวัดได้บริหารราชการได้ดำเนินการไป
 ด้วยความเรียบร้อยเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น เป็นประโยชน์ต่อทางราชการก็อาจจะต้องแต่งตั้ง
 ขึ้นมา เพื่อให้มีตัวแทนของประชาชนก็เป็นได้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่ายังมี

ความจำเป็นที่จะต้องใช้คำว่า “แต่งตั้ง” อยู่และก็เห็นว่าไม่ขัดต่อกฎหมาย เพราะรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นแม่บทของการปกครองประเทศนั้นก็ยังเปิดช่องและเปิดกว้างไว้ว่าให้มีการแต่งตั้งได้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมขอมติที่ประชุม
ครับ เห็นว่าพอจะลงมติได้แล้วครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอ
อีกนิดหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ พอแล้วคุณพูด
มาหลายหนแล้ว ผมเห็นว่าพูดมาพอสมควรแล้ว ผมอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๗ ครับ ขอ
ลงมติว่าจะเอาตามร่างมาเดิม หรือว่าจะเอาที่กรรมาธิการแก้ไขมา ท่านผู้ใดเห็นควรจะ
เอาตามร่างเดิมที่เขาร่างเสนอเข้ามาก่อนกรรมาธิการแก้ไข

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผมร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรค
ประชาธิปัตย์ ก่อนที่ท่านประธานจะถามมตินั้น กระผมอยากจะเรียนถามว่า จะเอาร่างไหน
เป็นหลักครับ ของรัฐบาลหรือว่าของสมาชิกที่เสนอขึ้นไปครับ มี ๒ ร่างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถือเอาคุณวรินทร์ ศรีแย้ม
เป็นหลักผมถามใหม่อีกทีนะครับ จะเอาตามร่างเดิมของคุณวรินทร์ ศรีแย้ม เป็นหลัก
หรือว่าจะเอาตามที่กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมมาใหม่ ท่านผู้ใดเห็นควรจะเอาตามร่างเดิม
เป็นหลัก โปรดยกมือขึ้น

นายสมัคร สุขนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมัคร สุขนทรเวช ท่านประธานถามอย่างนั้นเห็นจะไม่ถูกหรือครับ กฎหมายฉบับนี้
เลยวาระที่จะไปถามเอาใครเป็นหลักไปแล้วเข้าไปในกรรมาธิการออกมาพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ กำลังนี้เราถกเถียงกันเรื่องมาตรา ๔ นะครับ ท่านประธานจะถามว่าเอาแบบไหน
ของใครท่านนั่นเองครับ จะเอาอย่างกรรมาธิการอย่างนี้ หรือเอาที่สมาชิกทักท้วงท่านนั้น
ครับ

๖๓๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกรรมการแก้ไขมา เรา
จะเอาตามที่กรรมการแก้ไขหรือไม่

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ก็ท่านถามเป็นขยัก ๆ ไปซิครับ
ถ้าอย่างนั้นละก็ถึงอย่างไรก็ต้องยื่นของกรรมการไว้อันหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวอันหลังเราจะได้ถามว่า
จะเอาตามแก้ไขไหม หรือจะเอาตามร่างเดิมคือร่างเดิมก็ไม่ต้องแก้ไขตามกรรมการนี้
ขอถามว่า จะเอาตามร่างเดิมที่เสนอเข้ามาในสภา ท่านผู้ใดเห็นตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นตามที่กรรมการ
แก้ไขมาโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นตามร่างเดิม ไม่มี เห็น
ตามที่กรรมการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่มี ๑๑๖ เป็นอันถือตามที่กรรมการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่
เชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมอยากทักท้วงถ้อยคำเล็กน้อยครับ กระผมเข้าใจว่ากรรมการ
คงจะพิมพ์เกินมามากกว่า กระผมอยากให้ท่านประธานได้พิจารณาถ้อยคำในตอนท้ายของ
วรรคแรก มาตรา ๔ ซึ่งเขียนเอาไว้ว่า “ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งได้
เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน” กระผมเข้าใจว่า คำว่า “ที่” ที่พิมพ์เข้ามาใน
ร่างกรรมการนั้นคงจะพิมพ์เกินมามากกว่า เพราะถ้อยคำที่ถูกต้องน่าจะไม่มีคำว่า “ที่” น่า
จะมีแต่เพียงว่า “ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของ
ผู้ซึ่งตนแทน”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ว่าที่ท่านรัฐมนตรีทักท้วงมานั้นก็ถูกอยู่ แต่ผิดจังหวะ เพราะเหตุว่าการแก้ไขถ้อยคำนั้น
จะต้องพิจารณาให้จบร่างเสียก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เดี่ยวครับ ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นกระผมก็ฝากไว้ว่าเมื่อพิจารณาจบร่างแล้วก็อยากให้กรรมาธิการได้พิจารณาทบทวนถ้อยคำในเรื่องนี้ก็แล้วกันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาถ้อยคำครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเพียงแต่อยากจะทำให้ท่าน กรรมาธิการได้พิจารณาทบทวนถ้อยคำในประโยคสุดท้ายของวรรคแรก มาตรา ๕ เท่านั้นเอง คือกระผมพิจารณาเห็นว่าถ้อยคำที่เขียนเอาไว้ในร่างที่กรรมาธิการพิมพ์เสนอเข้ามาในที่ประชุมนี้ ในถ้อยคำที่ว่า “แต่ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน” กระผมคิดว่าร่างนี้เป็นร่างซึ่งคัดลอกมาจากพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา เมื่อปี ๒๔๙๖ ซึ่งในร่างนั้นไม่ได้มีคำว่า “ที่” อยู่ด้วย แล้วในความหมายที่แท้จริงนั้นกระผมคิดว่าก็ไม่น่าจะจำเป็นต้องมีคำว่า “ที่” อยู่ด้วย เพียงแต่ใช้ถ้อยคำว่า “ให้อยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน” เท่านั้น ก็น่าจะมีความหมายครบถ้วนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดคำว่า “ที่” ออกได้ไหมครับ ท่านกรรมาธิการขัดข้องไหมครับ

นายชลิษฐ์ เผ่าวิบูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คำที่ท่านรัฐมนตรีช่วยมานั้นนะครับ ผมก็ไม่ใช่นักภาษาศาสตร์อะไรหรอกครับ แต่ว่าถ้าเราอ่านทั้งประโยคนั้นนะครับ “แต่ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน” ผมว่าเป็นคำไพเราะสะสวย ถ้าเผื่ออย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า “ตำแหน่ง

๖๓๘

ได้เพียงเท่ากำหนด” ผมก็ไม่ทราบอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นกรรมการขอยืนยันครับ
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการขอยืนยัน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานครับ กระผมอยากให้ท่านกรรมการได้พิจารณาบททวนอีกครั้งหนึ่งครับ กระผม
ไม่ได้ขอให้ตัดคำว่า “เวลา” นะครับ ขอให้ตัดคำว่า “ที่” เท่านั้นครับ คือแทนที่จะใช้
ถ้อยคำว่า “เท่าที่กำหนดเวลา” กระผมขอให้ใช้ถ้อยคำแต่เพียงว่า “เท่าที่กำหนด
เท่านั้นเองครับ กระผมอยากให้ท่านกรรมการได้เปิด ถ้ามีกฎหมายอยู่ในมือ คือ
พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ ในมาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นเรื่องนี้โดยเฉพาะ
กระผมเข้าใจว่าจะต้องเป็นเรื่องที่คัดลอกกันมาซึ่งในฉบับที่ว่านั้นก็ไม่ได้มีคำว่า “ที่” ครับ
แล้วในขณะเดียวกันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๘ ซึ่งเขียนไว้ใน
กรณีซึ่งตำแหน่งวุฒิสมาชิกว่างลงและให้มีการแต่งตั้งแทนนั้นก็ใช้คำว่า “เพียงเท่ากำหนด
เวลาของผู้ซึ่งตนแทน” เท่านั้น ไม่น่าจำเป็นต้องใช้คำว่า “ที่” เข้าไปด้วยครับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ตอนนี้เรา
กำลังจะมาเถียงกันคำเดียวคือคำว่า “ที่” กับไม่มี “ที่” ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อออกมาแล้วประกาศใช้แล้วก็แน่นอนว่าต้องหันกลับมาใช้ พ.ร.บ.
เทศบาลกับ พ.ร.บ. บริหารราชการท้องถิ่น อันนั้นก็ไม่มี “ที่” อยู่แล้ว อันนี้มีอีกนิด
เดียวเท่านั้นเองครับว่าจะให้มีการเลือกตั้งซ่อมที่ตายไปแล้วมันไม่ได้จริงยังยืนอะไรเลย ผม
ว่าการมาต่อล้อต่อเถียงกันว่า “ที่” หรือไม่มี “ที่” นี่ดีไม่ดีจะไม่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้
ขึ้นมาเสียด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะให้เหมือนเดิมนะครับ ไม่ต้องมาพูดกัน
มาก เพราะอย่างไรก็ตามยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ต้องหันกลับไปใช้ พ.ร.บ. เทศบาลกับ
พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว มันก็ไม่มี “ที่” อยู่แล้วครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมต้องขอประธานอภัยนะครับที่จะต้องอภัย

นามคือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากอุบลราชธานีคือคุณวรินทร์ ศรีแย้ม ความจริงกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่ไม่จริงนะครับ กฎหมายเมื่อประกาศใช้ไปแล้วต้องประกาศใช้อย่างถาวร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาแต่คำว่า “ที่” เอะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้น “ที่” นี้จำเป็นเหลือเกิน ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรี เพราะการแก้ไขถ้อยคำหลังจากมีการพิจารณาเสร็จแล้วก็ทำได้ ควรจะตัดออกครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการขัดข้องใหม่ครับหรือยังคงยืนตามเดิม ผมขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรตัดคำว่า “ที่” ออกโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรว่าคงคำว่า “ที่” ไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดคำว่า “ที่” ออกมี ๕๘ คงไว้มี ๗๗ เป็นอันว่าคงไว้ครับ เมื่อไม่มีใครแก้ไขถ้อยคำอื่นอีกก็ถือว่าเป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอลามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ พ.ศ. โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบด้วย ๑๓๒ ไม่เห็นชอบด้วยไม่มี เป็นอันว่าเห็นชอบ ก็เป็นเวลาเที่ยงแล้วครับ ขอพักการประชุม ประชุมต่อในเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

๖๔๐

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม ต่อไปนี้ก็เป็นการศึกษาระเบียบวาระ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

๖๖๒

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการพร้อมแล้ว ถ้าพร้อมแล้วมีอะไรที่จะแถลงก็เชิญนะครับ ถ้าไม่มีก็จะดำเนินการพิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป มีหรือครับ ถ้ามีเชิญเลยครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมการ) : ในตอนนี้กรรมการไม่มีอะไรจะแถลงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็เป็นวาระที่ ๒ ขอเชิญท่านเลขา

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒ มีผู้ตั้งใจใหม่ครับ เชิญครับ มาตรา ๒ นะครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ไม่สังกัดพรรคการเมือง ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะเป็นกรรมการคนหนึ่งได้สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๒ ทวิ “ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙” และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๐๖ กระผมก็ได้ขอให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ แก้วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมในฐานะกรรมการก็ไม่อยากจะสงวนความเห็นไว้ แต่ทว่ากระผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ได้มีประสบการณ์ได้รู้เห็นว่าทุกวันนี้ส่วนใหญ่ประชาชนชาวไทยนับถือศาสนาพุทธ ประเทศไทยของเรามีอยู่ ๓ สถาบัน คือสถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

ในสถาบันชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์นั้นใครจะลบหลู่มิได้ ก็ทำไมเล่าครับ เราจะ
ไม่ปกป้องสถาบันศาสนา ท่านประธานที่เคารพ ดังที่ปรากฏข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่
ตลอดเวลาว่า มีการลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาพุทธของเรา ซึ่งเป็นศาสนาที่ชนส่วนใหญ่เคารพ
นับถือ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงได้ขอเพิ่มโทษให้รุนแรงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ใน
กฎหมายปัจจุบัน ดังจะเคยปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า มีชาวต่างชาติถึงขนาด
ขึ้นนั่งบนพระพุทธรูป ถ่ายรูป ขอบุคภาษาง่ายๆ ว่า ขึ้นนั่งขึ้นคอประพุทธรูปที่จังหวัดอยุธยา
แล้วนอกจากนั้นยังมีการตัดเศียรพระ ทำลายโบราณวัตถุของเรา ท่านประธานที่เคารพ
ไม่ต้องดูอื่นไกลหรอกครับ แม้กระทั่งในท้องสนามหลวง หน้าศาลแพ่ง ศาลอาญานี้แหละ
ครับ เอาพระพุทธรูปไปวางขายเหมือนกับผักกับปลา ถ้าเราไม่มีการวางบทกำหนดโทษให้
สูงขึ้นแล้ว เราก็ไม่สามารถรักษาสถาบันพุทธศาสนาของเราไว้ แต่คณะกรรมการไม่
เห็นด้วยกับกระผมเขาบอกว่าการเขียนอย่างนั้นมันกว้างเกินไป ยกตัวอย่าง มีเด็กสักคน
หนึ่งไปขีดเขียนที่ศาลาวัด หรือที่องค์พระพุทธรูปก็ต้องโดน ๓ ปีแล้ว ท่านว่าอย่างนั้น
อันนี้การที่เราจะให้ ผู้ได้รับโทษหนักหรือเบาขึ้น กระผมก็ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการ
แล้วว่าอยู่ในอำนาจของศาลอยู่ในดุลพินิจของศาล ศาลจะตัดสินลงโทษผู้หนึ่งผู้ใดนั้นก็
ย่อมจะดูที่เจตนาของบุคคลผู้นั้นว่า การกระทำนั้นจงใจกระทำหรือไม่ หรือกระทำด้วยความ
ประมาทเลินเล่อ หรือกระทำด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยเหตุนี้กระผมจึงขอยืนยันว่า
กระผมขอเพิ่มข้อความดังกล่าวนี้ไว้ในมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญาแก้ไขมาตรา ๒๐๖ โดยขอยืนยันว่า ขอให้ใช้ข้อความต่อไปนี้เพื่อจะเป็นการ
กำราบปราบปรามผู้ซึ่งลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอันเป็นสถาบันหนึ่งของชาติ ทำไมละครับสถาบัน
ชาติ สถาบันมหากษัตริย์เราปกป้องแต่สถาบันศาสนาเราทำไมไม่ช่วยกันปกป้อง ไม่ว่าจะ
เป็นศาสนาหนึ่งศาสนาใด ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ กระผมขออภัยที่จะเอ่ยนามคุณเขาวริน
ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ลุกขึ้นต่อสู้เรื่องหุบผาสวรรค์ อันนั้นก็เป็นการทำลายสถาบันศาสนาก็
เพราะกฎหมายเรามันหย่อนยานเหลือเกิน กฎหมายของเรามันล้าสมัยไม่มีการปรับปรุงแก้ไข
คนถึงไม่เข็ดหลาบและไม่เกรงกลัว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพกระผมขอฝาก
กับเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะแก้ไขกฎหมายให้มีบทการลงโทษผู้

๖๖๔

ที่ลบล้างดูหมิ่นศาสนาให้มีความหวาดกลัวต่ออบตบัญญัติการลงโทษที่หนัก เป็นการป้องกันมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดมาทำลายศาสนา มาตัดเศียรพระ มาลบล้าง โดยการขึ้นชื่อกพระแล้วถ่ายรูปอย่างนั้นเป็นต้น กระผมก็คงไว้ในมาตรา ๒๐๖ “ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใดๆ แก้ววัตถุหรือสถาบันอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนา นั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สามปี ถึง สิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ในกฎหมายนี้ก็เช่นกันล่ะครับ ถ้าหากว่าคดีถึงศาล ถ้าผู้ต้องหา รับสารภาพ กระผมก็ได้กราบเรียนถามท่านอาจารย์ซึ่งเป็นอาจารย์มาจากคณะกรรมการ กฤษฎีกา ถามท่านรองปลัดกระทรวงยุติธรรมก็ถาม แล้วบอกว่า กระผมเรียนถามในที่ประชุมคณะกรรมการ กระผมเองไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่กระผมเห็นว่าถ้าเพื่อว่าจับผู้ต้องหาไว้แล้วนี้ถ้าโทษตั้งแต่ ๓ ปี ถ้าผู้ต้องหารับสารภาพละ ท่านก็ชี้แจงในที่นี้ว่า ถ้ารับสารภาพศาลก็อาจจะลดครึ่งหนึ่ง ๓ ปี ก็ ๑ ปี ๖ เดือน กระผมเองก็ว่ามันไม่หนักหนาอะไรครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอคงไว้ แล้วขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการ หรือเห็นด้วยกับที่กระผมคงไว้ ก็เป็นเรื่องที่ท่านทั้งหลายจะได้ใช้ วิจารณ์ญาณเพื่อความถูกต้องและเพื่อต้องการรักษาไว้ซึ่งสถาบันศาสนา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้มีเจตนาที่จะต้องการปราบปราม หรือป้องกันการลบล้างวัตถุหรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในทางศาสนา ซึ่งโดยแท้ที่จริงนั้นข้อความในมาตรา ๒๐๖ นั้น ท่านไม่ได้แก้ไขประการใด ก็คงเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบันอยู่ ท่านแก้โทษเท่านั้นเอง สำหรับโทษนั้น กระผมใคร่จะชี้แจงว่า ตามมาตรา ๒๐๖ ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ได้กำหนดโทษไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๗ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๔,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณากันอย่างรอบคอบด้วยความละเอียด แล้วเห็นว่าอัตราโทษที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบันนั้น เหมาะสมด้วยประการทั้งปวงแล้ว เพราะเหตุว่า ถ้าหากว่าจะมีการแก้โทษให้เพิ่มมากขึ้น ก็จะต้องไปแก้ในอัตราโทษอื่น ๆ ให้มีลักษณะที่เท่าเทียมกัน เพราะเหตุว่าการร่างประมวลกฎหมายอาญา

นั้นเป็นการร่างทั้งฉบับ ในลักษณะหมวดหมู่และประเภทความผิดต่าง ๆ มากมายเหลือเกิน แต่ว่าความผิดลักษณะเช่นนี้แก้ไขโทษสูงขึ้นก็จะเป็นการลบล้างกับโทษอื่น เช่น ความผิดฐานทำให้คนตายโดยประมาทเป็นต้น ตามมาตรา ๒๙๑ ได้กำหนดโทษไว้ว่าให้จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี ซึ่งศาลอาจใช้ดุลพินิจได้ตามความเหมาะสม ตามความหนักเบาของคดี ด้วยเหตุนี้ถ้าหากแก้ไขกำหนดขั้นต่ำในอัตราความผิดอันนี้ว่า ๓ ปี ถึง ๑๐ ปีแล้ว การลบล้างศาสนาในเรื่องซึ่งอาจจะไม่เจตนามากมาย แต่เป็นการไม่สมควรเท่ากับเป็นการบังคับให้ศาลลงโทษถึง ๓ ปีเป็นอย่างต่ำ ทำนองเดียวกัน ส่วนการกระทำผิดฐานทำให้คนตายโดยประมาทซึ่งกระผมได้ยกตัวอย่างนั้น ซึ่งควรจะได้ลงโทษมากกว่า แต่เมื่อศาลคำนึงถึงความเหมาะสมแล้ว อาจจะลงโทษน้อยกว่าความผิดฐานลบล้างศาสนา ซึ่งโดยแท้ที่จริงถ้าจะแก้ทำนองนี้ แล้วจะต้องยกร่างประมวลกฎหมายอาญาใหม่ทั้งฉบับ กระผมจึงเห็นด้วยความเคารพว่าความเห็นของคณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบัน คือจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๗ ปี และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๔,๐๐๐ บาท แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้อื่นอีกหรือไม่ครับจะมีความเห็น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็คุณทรงธรรมอีกที

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติก็ได้ฟังคำชี้แจงอย่างนั้นนะครับที่ว่า เพดานโทษนะครับ ส่วนมากก็พูดกันถึงเรื่องเพดานโทษในบรรดานักกฎหมายที่เป็นกรรมการ กระผมว่า เรื่องของการฆ่าคนตายโดยไม่เจตนาหรืออะไรต่าง ๆ นั้น กับเรื่องของศาสนานั้น กระผมว่าถ้าหากว่าเราจะเพิ่มโทษทางนี้ก็ไม่เห็นมันจะไปเกี่ยวพันอะไรกับทางโน้นนะครับ เรื่องเพดานโทษนั้นนะ เอาอย่างนี้ดีกว่า ท่านประธานครับในฐานะกระผมเป็นกรรมการคนหนึ่ง กระผมก็ไม่อยากจะถ่วงเวลาหรือว่าขัดขวางการพิจารณาหรือทำให้เย็นเยื่อออกไปอีก ก็เอาเป็นว่ากระผมยังตั้งใจและขอให้โหวตเลยดีกว่าครับ แพ้ก็แพ้ ชนะก็ชนะ ก็ว่ากันไปครับ ขอบคุณครับ

๖๖๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้โหวตใช่ไหมครับ ขอให้โหวตในที่ประชุม
ครับ ผมก็ขอให้ท่านสมาชิกโหวตในที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นการแก้ไข
ดังที่คุณทรงธรรมสงวนความเห็นไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของคณะ
กรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้ไขเป็นไปตามที่คุณทรงธรรมขอสงวนไว้มี
๑๒ ขอให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ ๘๕ ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของคณะ
กรรมาธิการ ต่อไปครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยาก
จะขอประทานกราบเรียนท่านประธานได้โปรดนับคะแนนใหม่ เนื่องจากกรรมาธิการบน
ที่นั่งกรรมาธิการบางท่านไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยกมือด้วยครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับใหม่ครับเมื่อกี้ มีใหม่ครับท่านที่ไม่ใช่
กรรมาธิการยกมือมีใหม่ ทางเจ้าหน้าที่นับใหม่ เชิญครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมก็เห็น
เหมือนกันแต่ว่าท่านยกคนเดียว ท่านเข้าใจผิด เพราะถ้าตัดออกไปสัก ๑ ท่าน มันก็เสียง
เท่ากัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่หันมานับทางนี้ใหม่ครับ ไม่ได้นับ
ครับเจ้าหน้าที่ไม่ได้นับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : แล้วนับท่านกรรมาธิการ ท่านยกมือ
หรือเปล่าครับ ไม่ได้นับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้นับครับต่อไปครับ คุณทรงธรรมมีอะไร
ครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพก็เมื่อมันเป็นอย่างนี้ กระผมก็ไม่รู้สึกเสียใจอะไรหรอกครับ มันก็เป็นความรู้สึกของกระผมในฐานะที่กระผมเป็นชาวพุทธคนหนึ่ง เอาละครับ เมื่อกระผมแพ้โหวตในมาตรา ๒๐๖ ในมาตรา ๒ ทวิไปแล้วนะครับ กระผมก็ได้ขอสงวนความเห็นไว้อีก โดยเพิ่มในมาตรา ๒ ตริ ในมาตรา ๒ ตริ กระผมขอเพิ่มข้อความต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๒๐๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กระผมขอเพิ่มอย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ “มาตรา ๒๐๖ ทวิ ผู้ใดมีเศียรพระพุทธรูปไว้ในครอบครองเพื่อประกอบการค้า หรือมีไว้เพื่อการอื่นใดก็ตาม ต้องแจ้งต่อกรมการศาสนาภายในสามสิบวัน” วรรคสอง “ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ท่านประธานที่เคารพ สาเหตุที่กระผมต้องสงวนความเห็นไว้ดังนั้นก็เนื่องจากว่าทุกวันนี้ละครับท่านประธาน ก็เป็นอันที่รู้จักกันอยู่ว่าพระพุทธรูปของเรานั้นกลายเป็นสินค้าครับ ไม่มีคุณค่าไปแล้ว ใครอยากเอาไปทางไหนก็เอาไปได้ วางขายอย่างกับผักกับปลา ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้นะครับ สถาบันศาสนาของเรานั้นจะเลวลง แม้กระทั่งในวัดวาอารามนี้ครับพระสงฆ์องค์เจ้าเดี๋ยวนี้บางองค์ถึงกับมรณภาพ เนื่องจากลุกขึ้นมาปกป้องพระพุทธรูป ถึงขนาดมีรถปิคอัพเข้าไปชนกันถึงในวัด ใช้ปืนเข้าจี้เข้าปล้นเจ้าอาวาส ท่านประธานที่เคารพบางแห่งนะครับกระผมขอยกตัวอย่างที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ที่วัดบ้านแม่ลัวครับมีพระพุทธรูปเก่าแก่ของอำเภอเชียงแสนอายุเป็นพัน ๆ ปี ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่ามีผู้ร้ายมาด้อม ๆ มอง ๆ ครับ พุดง่าย ๆ กระผมก็หลายครั้งหลายหนครับ ท่านประธานที่เคารพเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไรครับ กระผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธาน ต้องสร้างกรงครับ สร้างกรงแบบห้องขังโรงพักนะครับ เอาพระพุทธรูปขังใส่กุญแจดอกใหญ่ ๆ ไว้ เสร็จแล้วต้องจัดเวรยามเฝ้าคืนละ ๑๐ คนครับ มีอาวุธปืนพร้อม ก็เพราะว่ากฎหมายของเราไม่ได้บัญญัติไว้ว่า ใครมีพระพุทธรูปต้องไปแจ้งกรมการศาสนา ถ้าเพื่อเราเขียนไว้อย่างนี้นะครับเราก็จะสามารถตรวจเช็คได้ว่าใครบ้างที่มีพระพุทธรูปปางไหน รุ่นไหนอยู่ในครอบครองแล้วการที่เอาพระพุทธรูปไปเที่ยวได้วางขายตามท้องสนามหลวง หรือการหล่อพระพุทธรูปออกมาวางขายนี้ครับ พวกฝรั่งมังค้ำมันเอาไปแล้วมันไม่ได้เคารพกราบไหว้ มันเอาไปเป็น

๖๖๘

เครื่องประดับ เอาไปเป็นที่แขวนหมวกบ้าง อะไรต่อมิอะไรนี้แล้วมันทรมาณแล้วทำให้ชาวพุทธทั้งหลายนี้มีความขมขื่นแค้นไหนในขณะที่เรากราบไหว้พระพุทธรูป แต่อีกฝ่ายหนึ่งไอ้คนใจโหดชั่วมันกลับเอาไปเป็นเครื่องมือในการหากิน ท่านประธานที่เคารพ กระผมถึงได้บัญญัติไว้ในนี้ เขียนไว้ในนี้ให้กรรมการศาสนามีส่วนรับทราบว่ามีพระพุทธรูปปางอะไร รุ่นไหนอะไรต่าง ๆ นะอยู่ในครอบครองอย่างไร ทุกวันนี้เราไม่มีมาตรการอะไรที่จะควบคุมการมีพระพุทธรูปไว้ในครอบครอง ถึงได้มีกันอย่างนี้ครับ ใครจะขนไปไหนไปหนือไปได้อย่างไรก็ชนกันได้ แต่ถ้าเผื่อเราเขียนไว้ในกฎหมายอย่างนี้ เราก็เพียงแต่ที่เราไปแจ้งให้กรรมการศาสนาได้ทราบ เราก็จะได้มีบัญชีว่าที่นั่นที่นี้มีพระพุทธรูปอะไร สะดวกแก่การตรวจสอบ มันก็ไม่ยากเย็นอะไรครับการจะแจ้งกรรมการศาสนา เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมากรรมการศาสนาก็อาจจะให้ทางศึกษาอำเภอ ศึกษาจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ก็อาจจะกระทำได้ ไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรครับ ก็อาจจะให้เจ้าหน้าที่ศึกษาอำเภอเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนอำเภอศึกษาจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนจังหวัด ไปแจ้งที่อำเภอ อำเภอก็ส่งมากรรมการศาสนาก็แค่นั้นไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไร และจะเป็นการป้องกันอีกทางหนึ่งที่ไม่ให้ผู้ที่จะไปหากินกับพระพุทธรูปไปเที่ยวขโมยเศียรพระพุทธรูปที่ชาวบ้านเคารพรักรหวงแห่นวมทั้งท่านทั้งกระผมด้วย จะได้ไม่ซ้ออกเข้าใจหรือว่าขมขื่นในหัวใจในสิ่งที่เราเคารพสักการะ กระผมก็ขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายพิจารณาดูนะครับว่าเราเพียงแต่ไปแจ้งไว้แบบนี้ เขียนไว้ในกฎหมายก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไรและกลับจะเป็นการดีเสียอีก ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโสภณ รัตนกร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการได้เห็นใจท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ขอสงวนไว้เป็นอย่างยิ่ง เราก็เห็นในเจตนาดีของท่านนะครับก็อยากจะสนองตอบท่านเหมือนกัน แต่ว่าเราคิดว่าถ้าจะมาแก้ไว้ในมาตรา ๒๐๖ ทวิจะเป็นการผิดที่นะครับ เพราะว่ามาตรา ๒๐๖ นี้เป็นเรื่องที่เราบัญญัติไว้เดิม เป็นเรื่องที่เราห้ามมิให้ใครมาลบหลู่ศาสนาเหยียดหยามศาสนา แต่ที่ท่านเพิ่มเข้ามานี้เป็นเรื่องตัดเศียรพระพุทธรูป ซึ่งวัตถุประสงค์น่าจะไม่ตรงกัน ความจริงเราก็เห็นใจและเราก็ไปแก้ในเรื่องลักเศียรพระพุทธรูป ในเรื่องลักเศียรพระพุทธรูป ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเห็นต่อไปว่า

ในมาตรา ๓๓๕ ทวิ กิติ ในเรื่องชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจรซึ่งเป็นเคียดพระพุทธรูป เราเพิ่มโทษให้สูงขึ้นสูงกว่าเดิมมากเพื่อสกัดกั้นการตัดเคียดพระพุทธรูป อีกประการหนึ่งที่คณะกรรมการสิทธิการไม่สามารถรับข้อที่ท่านสมาชิกสงวนไว้มาแก้ไขได้นี้ ก็เพราะว่าท่านมีความประสงค์ว่าจะให้แจ้งการมีเคียดพระพุทธรูปนะครับ ความจริงถ้าจะต้องการอย่างนั้นน่าจะต้องบัญญัติว่ามีรายละเอียดว่าไปแจ้งที่ไหนอย่างไร มีกำหนดเวลาอย่างไรด้วย อันนี้เพียงพอแต่จะให้แจ้งไว้ลอย ๆ เท่านั้นเอง ถ้าจะมีอย่างนั้นน่าจะไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเฉพาะหรือในพระราชบัญญัติโบราณสถานโบราณวัตถุอะไรเหล่านั้นนะครับจะเหมาะสมกว่า อีกประการหนึ่งร่างที่ท่านขอเพิ่มเข้ามานี้ไม่ได้ระบุว่าต้องเป็นเคียด พระพุทธรูปที่เป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเป็นสมบัติของชาติอย่างที่ความมุ่งหมายของมาตรา ๒๐๖ นะครับ เพราะฉะนั้นจะกลายเป็นว่าใครมีพระอะไร พระใหม่ พระเก่าอะไรก็ผิดไปหมด ที่เขาทำพระใหม่ ๆ เขาทำเฉพาะเคียดพระขึ้นมาก็ผิดไปด้วย อันนั้นก็เป็นเหตุผลอันหนึ่งซึ่งคณะกรรมการสิทธิการไม่รับ อีกประการหนึ่ง คณะกรรมการคิดว่าถ้ารับมาข้อความนี้ยังคลุมเครืออยู่นะครับ เป็นต้นว่าห้ามเฉพาะตัดเคียดพระพุทธรูปหรือมีเคียดพระพุทธรูปไว้ ถ้าเมื่อมีพระพุทธรูปครั้งองค์ละครับตัดครั้งองค์ละครับ ไม่เฉพาะเคียดอย่างนี้ก็กลายเป็นไม่ผิดไปก็เลยคิดว่ายังไม่รัดกุมพอ ก็เลยไปแก้ไขในเรื่องลักเคียดพระพุทธรูปซึ่งจะตรงเป้ากว่าและไปเพิ่มโทษให้มากขึ้นครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพครับ คือในคณะกรรมการนั้นนะ เดิมทีแรกได้เอาเรื่องพระพุทธรูปนี้ไปใส่ในหมวดเกี่ยวกับการลักทรัพย์คือเป็น (๒) นะครับ กระผมจำมาตราไม่ได้และไม่ได้เปิดอ่านดู เพราะแต่เรื่องนี่ (๑) เกี่ยวกับการลักโค กระบือ และ (๒) เกี่ยวกับการลักพระพุทธรูป นี้ในที่กรรมการได้ถกเถียงกัน กระผมด้วยคนหนึ่งละ ขออภัยที่เอ่ยนามท่านกรรมการยุพด้วยคนหนึ่งละ ที่บอกว่าเอาพระพุทธรูปไปรวมกับโค กระบือนั้นมันอย่างไร ๆ อยู่ เพราะฉะนั้นก็ขอแยกออกมา ท่านก็เลยไปขอแยกออกนะครับที่ปัญหาคืออยู่ที่ว่าท่านกรรมการบอกกับกระผมว่าการที่เอาที่กระผมเพิ่มเข้าไปนี้ อยู่ในหมวดที่ว่าเกี่ยวกับการลบล้างดูหมิ่นศาสนานี้ กระผมก็ว่าเมื่อเราเอาเรื่องการลักตัดเคียดพระพุทธรูป หรือว่าการมีเคียดพระพุทธรูปไว้ในครอบ

๖๗๐

ครองนั้นนะ ถ้าเราจะมาใส่ตรงนั้นมันก็ไม่เห็นเสียหายอะไร ก็อยู่ในหมวดเดียวกัน อยู่ในลักษณะเดียว อยู่ในหลักการเดียวกัน คือการป้องกันมิให้มีการเอาเศียรพระพุทธรูปไว้ในครอบครอง หรือเรามีไว้ในครอบครอง ก็ต้องไปแจ้งกรมการศาสนา ที่ท่านกรมการธิการ ขอภัย ท่านรองปลัดกระทรวงพุดเมื่อกี้ว่า ไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าจะให้แจ้งที่ไหน กระผมเขียนไว้แล้วแจ้งที่กรมการศาสนา ซึ่งกรมการศาสนานี้ก็มีเจ้าหน้าที่ของกรมการศาสนา คือศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ซึ่งเราสามารถจะกระทำได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าเราไม่ทำไว้อย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนนะครับท่านประธานครับ ท่านประธานก็มีบ้านอยู่เชียงใหม่ กระผมเองก่อนจะเดินทางเข้ามาประชุมสภานี้ กระผมนั่งเครื่องบินมาลงที่เชียงใหม่ มาแวะเครื่องบินที่นั่น บางครั้งก็มาขึ้นรถด่วนที่นั่น กระผมก็เข้าไปในตลาดเชียงใหม่ เดี่ยวนี้ครับที่เชียงใหม่ นั้นนะเขาหล่อเฉพาะเศียรพระพุทธรูปขายครับ เขาหล่อเศียรพระพุทธรูปอย่างเดียวครับ ขายครับ มีทุกถนนทุกสาย เพราะเชียงใหม่ฝรั่งเยอะเดี๋ยวนี้ฝรั่งเข้าไปเชียงใหม่กันวันหนึ่งไม่รู้จักเท่าไร เครื่องบินโบอิง ๗๓๗ ไม่รู้จักก็เที่ยว ท่านประธานก็รู้ทำไมเราไม่ออกกฎหมายอย่างนี้ไว้ครับ เศียรพระพุทธรูปของเราจะไร้ค่า จะเป็นสิ่งหนึ่งที่วางขายเหมือนผักเหมือนปลา อย่างที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว จะของใหม่ของเก่าก็เป็นเศียรพระพุทธรูป เราจะได้ไม่ออกกฎหมายมาปกป้องสำหรับพระพุทธรูปซึ่งเป็นพระพุทธรูปเก่าๆ อายุพันสองพันปี หรือว่าเป็นโบราณสถานของชาติ หรืออะไรต่างๆ นั้น ไม่ใช่อย่างนั้น เจตนารมณ์และความมุ่งหมายในการเขียนกฎหมายนี้ กระผมต้องการว่าเศียรพระพุทธรูปทุกชนิดที่ทำออกมา นั้น กระผมก็ชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการแล้วว่า เดี่ยวนี้มันมีการหล่อเศียรพระพุทธรูปออกขายครับเกิดจากความมั่งคั่งและเห็นแก่ได้ของบุคคลซึ่งหวังจะเอาแต่ผลประโยชน์ ไม่ได้นึกถึงความเสื่อมศักดิ์ศรีเสียศักดิ์ศรี ไม่นึกถึงว่าการเหยียบย่ำลงไป ในหัวใจของคนที่เป็นชาวพุทธ ถ้าเราทำไว้อย่างนี้มันก็จะไม่กล้าครับ เพราะต้องไปแจ้งต่อกรมการศาสนา ต้องไปแจ้งต่อศึกษาธิการอำเภอต้องไปแจ้งต่อศึกษาธิการจังหวัด เพราะฉะนั้นกระผมถึงเขียนไว้ในกฎหมายอาญา อีกประการหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจ

จะจับกุม แต่ถ้าหากจะไปเขียนลงในกฎหมายที่ว่าพิพิธภัณฑสถานอะไรต่าง ๆ ที่ท่านว่านั่น
เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ นั้นเขาไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่
มีอำนาจในการจับกุม ไม่มีอำนาจในการตรวจค้นตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าจะจับกุม
ก็ต้องไปขอเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญาเข้าไปทำการตรวจ
ค้นจับกุม เพราะฉะนั้นกระผมเขียนไว้ในนี้จะเปิดโอกาสให้ตั้งแต่ก้านั้น ผู้ใหญ่ นาย
อำเภอ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวล
กฎหมายอาญามีอำนาจทำการจับกุมตรวจค้นได้ทันที กระผมถึงเขียนไว้อย่างนี้ครับ ก็ไม่
เห็นเสียหายอะไรการที่เขียนไว้ในนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปครับ เชิญ

นายบูรณะศักดิ์ เทพาคำ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม บูรณะศักดิ์ เทพาคำ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมไม่ได้
มาขัดขวางท่านกรรมการหรือใครทั้งสองท่านนะครับ กระผมตั้งใจท่านผู้ใหญ่ที่เป็น
กรรมการซึ่งนั่งแถวที่ ๒ ล่างสุดที่ท่านแยกบอกว่า การสักการะของศาสนากับของโบราณ
วัตถุนั้น กระผมว่าท่านเองยังไม่เข้าใจนะครับว่าพระนี้ตัวแทนของศาสนาพุทธนี้มีความ
หมายเหมือนกัน จะบวชใหม่บวชเก่า ถ้าหากเราไม่ให้ความเคารพแล้วก็เหมือนกันแหละ
ครับ กระผมอยากจะกราบเรียนถามสักนิดนะครับ กระผมก็ไม่ทราบท่านเป็นรองปลัด
กระทรวงไหน ท่านเคยคิดไหมครับว่าวัน ๆ หนึ่งที่ออกไปนอกประเทศเรา ทางเรือทาง
อากาศก็ตามนี้ เคยคิดหามาตรการป้องกันกันบ้างไหมครับ กระผมก็คนพุทธครับอายุแค่
๔๐ น้อยกว่าท่านอย่างมากก็ ๑๐ กว่าปี แต่กระผมไม่สบายใจที่ท่านพูดบอกว่าเหมือนกับ
ท่านสมาชิกจากเชียงรายที่พูดแบบคนเลื่อนลอยใช่ครับ เขาไม่ใช่ นักกฎหมายครับ แต่เขา
มีวิญญาณของคนมีศาสนาพุทธอยู่ในตัวของเขา การตอบท่านสมาชิกขอให้สำรวมด้วย
กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพอสมควรนะครับท่านครับ อย่าทำมาหาว่านี่สภาเมืองไทย
นะครับ ไม่ใช่สภาเมืองจีน ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าจะเป็น
ไปได้กรรมการซึ่งเป็นนักกฎหมายหลายคน รัฐมนตรีก็นั่งอยู่ข้างบนนั้น ให้เกียรติ
แก่สมาชิกพิจารณาอีกสักครั้งหนึ่ง จริงอยู่ครับการวางมาตรการในการวางกฎหมายแต่ละ

๖๗๒

มาตรฐานนี้อาจจะเป็นลักษณะที่ผิดหลักเกณฑ์ แต่ท่านก็ควรจะตอบในลักษณะที่ว่าควรจะเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าแจ้งเลื่อนลอยกรมการศาสนาเขาก็มีตัวแทน กระทรวงศึกษาธิการก็มี ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัด เขาก็บอกอยู่ ไม่ใช่เขาไม่พูด แล้วตอบมาว่า กระผมฟังกระผมทนต์ไม่ได้หรอกครับ รู้สึกมันเป็นอย่างไรรู้ก็ไม่ทราบ รู้สึกว่าจะเป็นเจ้าโลกไปเสียแล้ว เรื่องนี้กระผมเห็นด้วยกับคุณทรงธรรมครับ คุณทรงธรรมไม่ใช่พ่อกระผมหรอกครับ แต่กระผมคิดว่าท่านพูดถูก นี่เมืองพุทธครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ก็เห็นจะไม่มีอะไรแล้วกระมังครับ คุณทรงธรรมจะไหวตใหม่ครับ ก็เห็นจะไม่ต้องไหวตแล้วกระมังครับ เพราะว่าคุณก็ว่ามาดีแล้ว

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมาธิการ) : ครับกระผมก็ตั้งใจครับ ต้องไหวตครับ เพราะกระผมกับกรรมาธิการมีความเห็นขัดแย้งกันนี้ กระผมก็เป็นกรรมาธิการ แต่กระผมเองในฐานะเป็นกรรมาธิการ กระผมก็ได้ใคร่ครวญอย่างเต็มที่แล้วในขณะที่เป็นกรรมาธิการโดยมารยาทโดยอะไรต่างๆ กระผมคิดอย่างเต็มที่แล้ว ในเมื่อกระผมมีแนวความคิดของกระผมอย่างนี้ ในฐานะกระผมเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง เมื่อมีความเห็นขัดแย้งกัน กระผมก็ให้สภาใหญ่เป็นผู้ตัดสินกระผมว่ากระผมคิดผิด หรือว่ากรรมาธิการคิดถูก หรือว่ากระผมคิดถูก กรรมาธิการคิดผิด ก็เป็นเรื่องของสภาใหญ่จะเป็นผู้ตัดสินเมื่อสภาใหญ่เป็นผู้ตัดสินแล้วกระผมพอใจครับ ขอขอบคุณ ขอไหวตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติ

(นายพิภพ อะสีติรัตน์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงอีกหรือครับ เอ้า เชิญครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอชี้แจงว่าถ้ามีการแก้อย่างที่ท่านสมาชิกเชียงใหม่เสนอมานั้นนะครับ บอกว่า ผู้ใดมีเศียรพระพุทธรูปไว้ในครอบครอง คำว่า "เศียรพระพุทธรูป" นั้น ถึงแม้ไม่มีเศียรเศียร มีทั้งองค์นะครับก็มีเศียรอยู่ ถ้ารับตามคำแปรญัตติของคุณทรงธรรมขึ้นมาบ้าง ทุกๆ บ้านที่

มีพระพุทธรูปทั้งองค์นี้ นะครับ จะต้องแจ้งทั้งนั้น เพราะทั้งองค์นี้ก็มีเศียรอยู่แล้ว นั้นหมายความว่าถ้ามีพระพุทธรูปที่ไม่มีเศียรเท่านั้นไม่ต้องแจ้งนะครับ ใครมีพระพุทธรูปทั้งองค์จะต้องแจ้งทั้งนั้น เพราะทั้งองค์มีเศียรอยู่ กระผมจึงเห็นว่าตามที่ท่านรองปลัดกระทรวงยุติธรรมแถลงมาเมื่อกี้ กระผมว่าแถลงถูกต้องตรงดีแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมยังติดใจอยู่ เชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมาธิการ) : เอาละครับ เมื่อกรรมาธิการจะต่อกระผมก็จะขอต่อ ก็ในนี้เขียนว่า “เศียรพระพุทธรูป” ถ้าหากว่าไม่เขียนคำว่า “เศียรพระพุทธรูป” ก็ต้องเขียนลงไปว่า “ผู้ใดมีพระพุทธรูป” ซิคครับ ก็กระผมเขียนว่า “เศียรพระพุทธรูป” นี้ครับ แล้วจะไปตีว่าพระพุทธรูปทั้งองค์ก็มีเศียร ก็ต้องมีขาดด้วย มีแขนด้วยซิคครับ ก็นี้กระผมเขียนว่า “เศียรพระพุทธรูป” เอาละครับ ท่านที่นั่งอยู่ในนี้อ่านแล้วเข้าใจใหม่คำพูดของกระผมคำนี้ว่า “ผู้ใดมีเศียรพระพุทธรูป” กระผมไม่ได้เขียนว่า “ผู้ใดมีพระพุทธรูป” ถ้ามีพระพุทธรูปจึงหมายถึงทั้งองค์ อันนี้กระผมเขียนชัดเจนแล้วครับ ท่านกรรมาธิการที่ลุกขึ้นมาพูดนั้นท่านเป็นนักกฎหมาย แต่กระผมมัน ม. ๖ ไม่ได้เป็นนักกฎหมาย กำลังเรียนรามคำแหงปี ๑ ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็เข้าใจว่าคำว่า “เศียรพระพุทธรูป” นี้เข้าใจเด็ดขาดแล้วว่าเป็นเศียรพระพุทธรูป กระผมว่าที่นี้เป็นมังกือ แล้วจะไปว่าเป็นมังกานั้นไม่ได้ครับ ความเข้าใจก็ต้องเข้าใจว่าเป็นเศียรพระพุทธรูป ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาเอาที่แล้วก็แล้วกันครับ ถ้ากรรมาธิการลุกขึ้นมาอีกกระผมก็ลุกต่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมว่ายุติเสียทีนะครับ ผมขอมติ นะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่กรรมาธิการสงวนความเห็นตามความเห็นของคุณทรงธรรมโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

๖๗๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรจะเป็นไปตามความเห็นของ
คุณทรงธรรม ซึ่งสงวนไว้ มี ๕ คะแนน ส่วนให้คงไว้ตามร่างเดิมมี ๗๕ คะแนน ก็แปล
ว่าเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการนะครับ มาตรา ๒ หหมดแล้วนะครับ ต่อกับท่าน
เลขา ฯ เชิญ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติจิตใจไว้มีหรือไม่ครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผู้แปรญัตติท่านหนึ่งเป็นกรรมาธิการคือ คุณมนตรี พงษ์พานิช ท่านได้ตกลงกับคณะ
กรรมาธิการแล้วท่านขอถอนก็ยังมีผู้แปรญัตติต่อไปก็คือ คุณญาติ ไหวดี ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ คุณมนตรีที่ว่าขอถอนอยู่หรือไม่ครับ
ถ้าไม่อยู่ก็ไม่ต้องถอนก็ตกไป เชิญคุณญาติต่อไปครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวดี
พรรคประชากรราษฎร์ ขอแปรญัตติ มาตรา ๓ ทวิ ให้เพิ่มต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗๗ จัตวา
แห่งประมวลกฎหมายอาญา “มาตรา ๒๗๗ จัตวา ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตาม
มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ และมาตรา ๒๗๘ ต้องระวาง
โทษจำคุกที่เรือนจำใด ให้ศาลสั่งให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่เรือนจำ
นั้นสังกัดอยู่ ทำการตัดอวัยวะเพศของผู้นั้นเสียทั้งหมดภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันถูกลง
โทษจำคุก” เรื่องนี้ถ้าจะคิดน้ำหนักน้ำหนัก แต่คิดว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะจำได้ว่าตั้ง
แต่โบราณกาลมานั้นพวกอาหรับเขามีกฎหมายใช้ดาต่อตาฟันต่อฟัน เมื่อกระทำความผิด
ขึ้นมาก็ต้องลงโทษตามความผิดนั้น แต่ครั้งแรกก็มีการนับถือเกรงกลัวกันบ้าง แต่มาสมัย
นี้ลูกเขาเมียเขาไม่รู้ถูกข่มขืนย่อยยับ ถ้าท่านมีลูกสาว พี่สาว น้องสาวบ้างจะรู้สึกเสียใจ
ขนาดไหนการที่ผู้ชายไปใช้อารมณ์กระทำร้ายฝ่ายเพศที่อ่อนแอกว่าเช่นนี้ รู้สึกว่าเป็นการ
ไม่ยุติธรรมในสังคมของโลกและในการที่กระผมเสนอให้ตัดอวัยวะเพศนี้ไม่ใช่ถ้าสารภาพ
แล้วลดครึ่งหนึ่งตัดครึ่งเดียวก็ไม่ใช่ว่าต้องตัดทั้งหมดเลยถึงจะสมแก่โทษ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้
กระผมยังฝังใจอยู่ถึงแม้กระผมเสนอร่างกฎหมายในเรื่องนี้ให้กำหนดโทษถึงในมาตรานั้น ๆ

นั้นมี ๕-๖ วิธีด้วยกัน แต่ก็ถูกตกไปในชั้นกรรมวิธีการวินิจฉัยร่างกฎหมายของรัฐบาล เพราะฉะนั้น กระผมจึงมาขอแปรญัตติไว้ที่นี้อีก กระผมยังยืนยันอยากให้มีบทกำหนดโทษ ตัดอวัยวะเพศของผู้ชายทั้งหมด ไม่ใช่ตัดครึ่งเดียว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการที่มีความเห็นว่าเป็นไม่ควรตัด เชิญครับ

นายอักษราทร จุฬารัตน (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อเสนอของท่านกรรมวิธีการซึ่งได้สงวนคำแปรญัตติของท่านไว้ โดยเพิ่มมาตรา ๓ ทวิ คือมาตรา ๒๗๗ จัตวา ให้มีการทำการตัดอวัยวะเพศของผู้ชายด้วยนั้น โดยความรู้สึกของคณะกรรมการเองนั้น ในทางส่วนตัวนั้นก็มีความเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ติดขัดด้วยปัญหาหลายประการทั้งในทางวิชาการและในข้อกฎหมาย ในทางวิชาการก็คงไม่ต้องพูดว่าปัญหาเรื่องนั้นนั้นในต่างประเทศนั้นก็ได้มีการพิจารณาดำเนินการกันมาและได้มีบางประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียเองก็ได้มีการทดลองให้มีการตัดอวัยวะเพศ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นไม่รุนแรงเหมือนที่ท่านกรรมวิธีการได้กรุณาเสนอ กล่าวคือว่าต้องกระทำด้วยความยินยอมของผู้กระทำความผิดจึงกระทำได้ และผลที่ปรากฏออกมานั้นก็ปรากฏว่าผู้ซึ่งถูกตัดอวัยวะเพศที่ได้ยินยอมไปแล้วนั้นในที่สุดมีความเปลี่ยนแปลงในทางจิตใจและอะไรต่าง ๆ มากมาย ในที่สุดมีการถึงขนาดกับจะลงไม้ลงมือกับแพทย์ผู้ทำการกับเขา ซึ่งอันนั้นก็เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ และบัดนี้ประเทศเหล่านั้นก็ได้ยกเลิกโทษในการตัดอวัยวะเพศนั้นไปแล้ว ที่นี้ในแง่ของในทางกฎหมายนั้นซึ่งคณะกรรมการมีอาจที่จะยอมรับได้ในขณะนี้ก็โดยคำนึงถึงว่าถ้าหากยอมให้ท่านกรรมวิธีการเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๒๗๗ จัตวา ให้มีการตัดอวัยวะเพศที่ว่านั้นแล้วอาจจะเป็นการเกินหลักการของร่างกฎหมายนี้ซึ่งสภาได้รับไว้ และส่งให้คณะกรรมการพิจารณาเพราะเหตุว่าการทำการตัดอวัยวะเพศของผู้กระทำความผิดนั้นผลของมันก็คือการลงโทษ แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเราใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น โทษที่จะลงกับผู้กระทำความผิดนั้นตามมาตรา ๑๘ นี้มีเพียง ๕ ประการเท่านั้น คือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็นอกจากจะห่วงใยในแง่ของความเหมาะสมในทางวิชาการ ห่วงใยในแง่ของ

๖๗๖

สิทธิมนุษยชนอะไรต่าง ๆ ซึ่งอาจจะพึงมีในแง่ของทางสิทธิมนุษยชน และในแง่ของกฎหมายจึงเห็นว่าในขั้นนี้ คณะกรรมการไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับท่านกรรมการผู้ซึ่งได้ สงวนคำแปรญัตติไว้ทั้ง ๆ ที่โดยความจริงใจแล้วก็มีความเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรตัดนี้ไม่มีนะ ครับสนับสนุนเชิญครับเชิญเจ้าของ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ยังยืนยันความคิดเดิมอยู่ แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามคือกระผมเองก็เคยแม้จะเป็นผู้ชายก็ยากแก่กฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษผู้หญิงเหมือนกัน เพราะตัวกระผมเองเมื่อวัยรุ่นนั้นเคยถูกพวกแม่่ม่ายข่มขืนมาแล้วครั้งหนึ่งทีนี้ก็ไม่ใช่อาฆาตอะไร มันทรมาณเหลือเกินอายุก็อายุครบไม่กล้า นี้กระผมจะมาแก้กฎหมายนี้ทั้งหมดให้ลงโทษผู้หญิงด้วย แต่ตามหลักการที่รับมานั้นไม่มีให้ลงโทษผู้หญิง เพราะฉะนั้นกระผมว่าผู้ชายโดยเฉพาะ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายครับ ท่านประธานที่เคารพ รู้สึกว่าถึงแม้ว่าในสแกนดิเนเวียเขาเคยทำมาแล้วเขาก็เลิกไปนั้น กระผมทราบด้วย แต่ในประเทศอาหรับเขาลือมาก แม้แต่ในเมกกะหรือขณะที่ไปทำบุญเกี่ยวกับทางศาสนาอิสลามนั้นพิธีฮัจย์ของเขานั้นก็มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ชาย ประมาณ ๒๐๐ คนนั้นเขาก็ตัดเหมือนกันไม่เห็นเสียหายอะไร ไม่เห็นเสียสิทธิมนุษยชนอะไรหาไม่ได้ เขายอมให้ตัดครับเพื่อทำหน้าที่อารักขาพวกผู้หญิงไม่เสียหาย ที่ไปไหว้พระที่เมกกะ แม้แต่ในสมัยโบราณฮัจต์ของจีนผู้ชายที่อยู่ในวังเขาจับตอนเขาเรียกว่า ชั้นที แต่ในอาหรับเขาเรียกว่ายูนุค เขาทำให้กันได้เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมว่าไม่เสียหาย ถ้าเรามีลูกสาวอยู่บ้าง มีพี่สาวอยู่บ้างถูกข่มขืนเรา จะเข้าใจขนาดไหน เพียงแต่ถูกด่าเข้าก็ไม่พอใจแล้ว เพราะฉะนั้นท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่มีลูกสาวกรุณาเห็นใจพวกที่มีลูกสาวบ้าง ถ้าถูกข่มขืนอย่างนั้นจะเจ็บใจขนาดไหน อาจก่อการทำลายชีวิตฝ่ายผู้ที่กระทำเขาก็ได้หนักขึ้นอีกก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอท่านที่เห็นใจเรื่องนี้โดยช่วยสนับสนุนกระผมต่อไปด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เห็นจะขอมติได้กระมังครับสนับสนุนใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายวินัย คิตบรรจง (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วินัย คิตบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กระผมมีความสงสัยในเรื่องที่กรรมาธิการได้แก้ไขจากร่างเดิมคือ ในมาตรา ๒๗๙ กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านต้นร่างของกรรมาธิการ “มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่น หรือทั้งจำทั้งปรับ” ววรรคสอง “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” สำหรับวรรคที่ ๒ นี้ ร่างเดิมของเขาบอกว่า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีหรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ที่กระผมสงสัยก็เพราะว่าเมื่อเพดานโทษมีถึง ๑๕ ปีนั้น ทำให้ไม่กรรมาธิการจึงไม่ได้บัญญัติโทษขั้นต่ำเอาไว้บ้าง ทำให้จึงให้อำนาจศาล อำนาจตุลาการกว้างขวางถึงเพียงนี้ การกระทำเช่นนี้จะทำให้คำพิพากษาของศาลสลับกันไม่เป็นระเบียบ กระผมได้เคยอ่านกฎหมายหลายฉบับ ถ้ามีเพดานโทษถึง ๑๕ ปีแล้วจะต้องมีโทษขั้นต่ำไว้เสมอ แต่กฎหมายนั้นระบุว่าแปลกประหลาดกว่าที่กระผมเคยเห็นมาและอีกประการหนึ่ง ถ้าบัญญัติไว้เช่นนี้ลักษณะความแตกต่างของวรรคที่ ๑ และวรรคที่ ๒ นั้นจะไม่ต่างกันมากนัก เพราะว่าศาลอาจจะใช้ดุลพินิจ สมมุติว่าในศาลเดียวกันในความผิดตามวรรคแรกสมมุติว่าลงโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ในวรรคที่ ๒ ศาลอีกองค์คณะหนึ่งในศาลเดียวกันก็อาจจะลงโทษจำคุกได้ไม่เกิน ๖ เดือนเช่นเดียวกัน จะทำให้คำพิพากษาของศาลไม่แตกต่างกันมากนักกระผมจึงใคร่ขอความกระจ่างจากกรรมาธิการว่ามีเหตุผลอะไรจึงได้ตัดร่างเดิมออกไปแล้วแก้ไขใหม่อย่างที่เราเห็นในลักษณะเช่นนี้ กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ ที่ว่าน่าจะยังไม่ถึงนะครับ เดียวครับก็รอให้ถึงมาตรานี้ก่อน

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอุบลราชธานี กรรมาธิการ เหตุผลที่คณะกรรมาธิการได้บัญญัติวรรคสองเกี่ยวกับโทษไว้โดยไม่มีโทษขั้นต่ำ ก็เนื่องจากเราคำหนึ่งถึงโทษในวรรคแรก

๖๗๘

คือในวรรคแรกนี้เรากำหนดไว้ว่า เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี ซึ่งความผิดก็ไม่เกิน ๑๐ ปี ที่นี้ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลักษณะฉกรรจ์ตามวรรคสอง กระผมก็อยากจะเรียนว่า ถ้าหากเป็นกรณีเด็กเล็ก ๆ เดินไปตามถนนอาจจะมิชายสักคนหนึ่งเห็นเด็กน่ารักก็เลยเกิดอยาก จะจับเด็กขึ้นมาจับหอมอะไรทำนองนี้แหละครับโดยไม่มีเจตนา ก็จะเข้าไปในลักษณะความผิด คืออยู่ในภาวะไม่สามารถจะขัดขืนได้ อาจจะทำให้บุคคลนั้นได้รับโทษถึง ๑๕ ปี ซึ่งกระผม เห็นว่าเป็นการหนักไป แล้วศาลเองจะใช้ดุลพินิจขั้นต่ำโทษตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี ก็จะทำไม่ได้ไม่เกิน ๓ ปี จะลงโทษนะครับ แล้วถ้าหากสมมุติว่าจำเลยรับสารภาพก็จะเหลืออยู่ ปีครึ่ง ซึ่งเป็นโทษหนัก เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการมาธิการเลยมาพิจารณาเห็นว่าสมควรที่จะตัดโทษขั้นต่ำออก แล้วให้เหลือแต่โทษขั้นสูงเพื่อให้โอกาสแก่ศาลได้มีโอกาส ใช้ดุลพินิจพอสมควร เช่นกรณีซึ่งกระผมได้ยกตัวอย่างมานั้น ศาลอาจจะลงโทษเพียงเล็กน้อยคือ ๒ เดือน ๓ เดือน ก็อาจจะพอเพียงกับการกระทำความผิดของผู้กระทำ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางในเรื่องนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามทางคณะกรรมการก็อยากจะฟังความคิดเห็นจากสภาเช่นเดียวกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายธำรง ธรรมเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธำรง ธรรมเสนา จากจังหวัดขอนแก่น พรรคประชากรราษฎร์ ท่านประธานครับ สำระสำคัญในการแก้กฎหมายประมวลกฎหมายอาญาฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ ผมได้พิจารณาแล้วทั้งฉบับเป็นการแก้ในการเพิ่มโทษเป็นความผิดในลักษณะต่างๆ กัน ท่านประธานครับ ผมมีความเห็นพ้องด้วยการเพิ่มโทษเพราะอะไรครับ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง ในขณะนี้ เราจะเห็นว่าอาชญากรรมประเภทในลักษณะทางเพศนั้นมีดกต้นและก็กว้างขวางมาก และก็ก่อกรรมทำเข็ญในลักษณะทารุณโหดร้ายเป็นการสะท้อนจิตใจแก่ปวงชนมากมายที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่ ผู้ที่มีครอบครัวหวาดกลัวสะดุ้งในการครองชีวิตประจำวัน จะไปไหนมาไหนหวาดระแวง เพราะว่าภัยชนิดนี้เกิดขึ้นได้ทั่วทุกหนทุกแห่งในขณะนี้ ความผิดที่เกิดขึ้นนี้มักจะมีสาเหตุต่าง ๆ กัน หลายต่อหลายประการ แล้วก็มี การวิพากษ์วิจารณ์กันทั้งทางสื่อมวลชนและในกลุ่มชนต่าง ๆ มักจะกล่าวถึงเหตุที่มาจากต้นเหตุอย่างเช่นตัวผู้หญิงเองเป็นต้น ซึ่งมีการแต่งเนื้อแต่งตัวหรือประพฤติก

ในทางที่ไม่ชอบไม่ควร เทียวตีคืนเที่ยงคืนในเวลาวิกาล ไปไหนไปตามลำพังไม่มีผู้
 ค้ำครอง นอกจากนั้นการแต่งเนื้อแต่งตัวก็ล่อแหลมชั่วร้ายจิตใจเสียบ้างหลาย ดังที่ผมได้อ่าน
 ข่าวพบในหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่าในขณะที่ไอ้หนุ่มคนหนึ่งนั่งกินข้าวอยู่ในภัตตาคารได้
 เห็นสาว ๆ ๒ คนเดินผ่านมาแต่งกายอย่างชั่วยุทหนไม่ไหว เขาสารภาพกับตำรวจว่าเขา
 หนไม่ไหวต้องทำอาจารย์แก่ผู้หญิงเหล่านั้น อย่างนี้เป็นต้น เอาละครับเรื่องต้นเหตุ
 เหล่านี้ผมจะไม่พูดถึง แต่มีสาเหตุหนึ่งที่เขาพูดกันอยู่เสมอ ๆ แม้แต่ทางสื่อมวลชนก็พูด
 กันเสมอ ๆ เขียนภาพล้อกันแทบทุกวัน นั่นก็คือเขาบอกว่าเกิดจากกฎหมายชราภาพ
 เกิดจากกฎหมายมันล้าสมัย เกิดจากกฎหมายมันล้าโทษเบาเกินไป เมื่อล้าโทษเบาเกินไป
 ไอ้คนกระทำความผิดจึงไม่เกรงกลัว เมื่อไม่เกรงกลัว กฎหมายจึงไม่ศักดิ์สิทธิ์ นี่ครับเป็นมูล
 เหตุสำคัญ เพราะฉะนั้นเขาจึงมีความคิดกันว่าควรจะมีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อที่จะเพิ่ม
 โทษให้เกิดความหลาบจำให้เกิดความเกรงกลัวในหมู่ผู้ร้ายที่จะกระทำความผิด ผมเป็นคน
 หนึ่งครับที่ได้มีส่วนร่วมในการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้มีการแก้ไขโทษขึ้น ทั้งนี้
 ก็เพราะอะไรครับ ผมได้พยายามศึกษาแล้วก็เห็นตัวอย่างในต่างประเทศ เอากันอย่าง
 ง่าย ๆ อย่างเช่นประเทศเพื่อนบ้านของเราอย่างเช่นประเทศมาเลเซีย เป็นต้น กฎหมาย
 ไม่ใช่กฎหมายอะไรมากมายหรอกครับ กฎหมายห้ามพกอาวุธปืน กฎหมายห้ามมิและใช้อ
 อาวุธปืน เพียงแค่นั้นเขาก็ยังลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต คนไทยหลายต่อหลายคนครับ
 ได้ถูกประหารชีวิตในประเทศมาเลเซีย ทำให้เกิดความหวาดเกรงและหวาดกลัวเดี๋ยวนี้จะ
 หาใครพกอาวุธก็แทบจะไม่มีในประเทศมาเลเซีย เพราะกฎหมายของเขาศักดิ์สิทธิ์ลงโทษ
 อย่างรุนแรง เอากันแค่ประเทศสิงคโปร์ กฎหมายรักษาความสะอาดของบ้านเมืองครับ
 ถ่มน้ำลายปรี๊ดเดียวถูกปรับคิดเป็นเงินไทยไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ บาท ทั้งกันบุหรี่ยี่ปลงไปใน
 ถนนสาธารณะถูกปรับทันที ถูกจับปรับทันทีอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ถึง ๖๐๐ บาท
 ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายเขามี บ้านเมืองเขาจึงจะสะอาดสะอาด หรือแม้แต่ในประเทศ
 อารบ ผมไม่เคยไปหรอกครับแต่เคยอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ อ่านสารคดีต่าง ๆ เขาก็บอก
 ว่าถ้าลักทรัพย์ครั้งแรกตัดแขนข้างหนึ่ง ถ้าลักทรัพย์ครั้งที่ ๒ ตัด ๒ ข้าง คนก็หวาดกลัว
 ผู้ร้ายใจโหม่มมันก็ไม่กล้านี้ครับเพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องเพิ่มบทลงโทษ

๖๘๐

ให้เจียบขาด ไม่เช่นนั้นผู้ร้ายจะเต็มบ้านเต็มเมือง ความหวาดกลัวต่อผู้ร้ายของประชาชน ผู้สุจริตก็ย่อมจะมีอยู่ทุกเมื่อเชียววัน เราพูดกันว่าเดี๋ยวนี้โจรเต็มบ้านเต็มเมืองก็เพราะอะไรครับ เพราะกฎหมายมันชราภาพอย่างที่ว่านี่แหละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงมีความสงสัยว่า ในมาตรา ๓ ที่มีการแก้บทลงโทษที่กรรมวิธีการแก้ไข มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๙ ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง ผมไม่ทราบ ว่ากรรมวิธีการเอาหลักการอะไร เอาเหตุผลอะไรมาลดโทษที่เขาเสนอเข้ามาในเบื้องต้น อย่างเป็นต้นว่า ในมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เขากำหนดโทษเข้ามาว่าให้ระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๗ ปีถึง ๒๐ ปี กรรมวิธีการก็มาแก้ไข ลดจาก ๗ ปีเหลือ ๔ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาทถึง ๔๐,๐๐๐ บาท กรรมวิธีการก็มาแก้ ๘,๐๐๐ บาท เอากฎหมายอะไรมา ทำนอ้างเมื่อสักครู่นี้ว่าความผิดต่าง ๆ มันเกี่ยวโยงกัน จริงครับ ผมไม่เถียงข้อนี้ ไม่เถียง แต่เราต้องดูลักษณะความหนักเบาของความผิดและโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะจิตใจของผู้ชน ความรู้สึกกับจิตใจของผู้ชนนั้นสำคัญกว่าความเกี่ยวโยงในความผิด เห็นไหมครับ ทำไมมีอาวุธปืนแค่นั้น มาเลเซียเขาถึงกับประหารชีวิต ความจำเป็นในการประหารชีวิต ของเขามีบ้านเมืองของเขาเต็มไปด้วยคอมมิวนิสต์ บ้านเมืองเขาต้องการปราบปรามให้เกิด ความสงบราบคาบ ถ้าหากว่าจะเอาแค่อาวุธปืน มีอาวุธปืนแล้วไปเทียบกับการประหารชีวิต โดยการฆ่าคนโดยเจตนาแล้วละก็ เทียบกันไม่ได้ ฉะนั้นก็ตีความผิดเหล่านี้ถ้าจะคิดบอ กว่าลักทรัพย์อย่างนี้เทียบกับการประหารชีวิตอย่างโน้นกับความผิดอย่างโน้น มันเทียบกันไม่ได้ ท่านต้องเอาจิตใจชึครับ จิตใจเดี๋ยวนี้ประชาชนอยู่ด้วยอะไร อยู่ด้วยความหวาดผวา อยู่ด้วยความหวาดกลัว เพราะโจรเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วท่านยังจะมาผ่อนหนักเป็นเบาอย่างนี้ ท่านมาผ่อนโทษให้แก่ผู้ร้ายใจหายขาดอย่างนี้ ก็เท่ากับเปิดช่องให้ผู้ร้ายมันเพิ่มมากขึ้นไปอีก แทนที่เราจะทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายให้ลดน้อยถอยลงก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นไปอีกครับ ไม่มีประโยชน์ครับ ถ้าท่านจะแก้โทษให้เบา ๆ ไม่มีประโยชน์ผู้ร้ายไม่กลัวหรอก ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนว่า เราควรจะเอาจิตใจของประชาชนสำคัญกว่า ความเกี่ยวโยงความผิดซึ่งกันและกัน อย่างคุณทรงธรรมพูดเมื่อกี้ก็ถูกครับ ความนับถือ ในพุทธศาสนาของเรานี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด เป็นศาสนาประจำชาติ เป็นศาสนาที่

แม้แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องทรงเป็นพุทธมามกะ เพราะฉะนั้นเป็นศาสนาสำคัญ ผู้ใดเหยียบย่ำทำลาย ลบหลู่ก็เกี่ยวกับจิตใจแล้วเมื่อเกี่ยวกับจิตใจเช่นนี้จะเอาไปเทียบกับลัทธิพหุลักษณะโยเอาไปเทียบกับการฆ่าคนตาย ไปเทียบกันได้ อย่างไรก็ตามกับจิตใจจิตใจนะสำคัญกว่า เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นพ้องกับกรรมวิธีการที่ไปลดโทษต่าง ๆ เหล่านี้ลง ผมขอความเห็นด้วยว่าลดไปทำไม ลดไปแล้วได้ประโยชน์อะไร ขอบคุณครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมวิธีการ) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. เชียงราย ไม่สังกัดพรรคการเมือง กระผม ข้องใจ กระผมอยากจะลุกขึ้นถามอยู่ นิดเดียวว่า คือกระผมมองหาเลขานุการ คณะกรรมวิธีการ คุณสุพัตรา มาศดิตถ์ เมื่อกี้ก็เห็นนั่งอยู่ แล้วตอนนี้ก็ไม่อยู่ กระผมถามท่านประธานว่า กระผมสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ไว้ทำไมชื่อกระผมหายไปครับ แล้วกระผมสงวนดูเหมือนจะ ๔ แห่งนะครับ กระผมเลยไม่รู้ว่กระผมสงวนมาตราใดไว้บ้าง เพราะชื่อกระผมหายไปเฉย ๆ อย่างนั้นนะ ก็ในที่ประชุมกรรมวิธีการ กระผมขอสงวน โอ. เค. ท่านประธานว่าอย่างนี้ไม่ขัดข้อง แล้วชื่อกระผมทำไมไม่มีครับ มีอยู่มาตราเดียวแล้วกระผมจะอภิปรายตรงไหนครับ ไม่รู้จะอภิปรายอย่างไร เพราะชื่อกระผมไม่มี แต่กระผมจำได้ว่ากระผมสงวนไว้ ๔ แห่ง มันหายไปได้อย่างไรครับ ชี้แจงให้กระผมด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ ในมาตรานี้มีการแก้ไขเชิญครับ อภิปรายเลย

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมวิธีการ) : ไม่ครับ คือส่วนหนึ่งที่กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ในส่วนหนึ่งนั้น แล้วกระผมก็จำไม่ได้ว่าตรงไหนด้วย เพราะในคณะกรรมวิธีการนั้นประชุมกันแล้วถึงมาตรานี้ ที่กรรมวิธีการแก้ กระผมก็แก้ด้วยครับ แล้วกระผมอภิปรายได้อย่างไรครับ ท่านประธานส่วนที่กระผมไม่เห็นด้วยกระผมสงวนไว้ แล้วชื่อกระผมตกไปแล้วกระผมจะไปอภิปรายตอนที่กระผมมีส่วนร่วมแก้ ถ้ากระผมไปว่าก็เท่ากับว่าตัวกระผมเอง ท่านประธาน แล้วกระผมก็จำไม่ได้ว่ากระผมอยู่ตรงไหน เพราะกระผมก็ไว้ใจในที่ประชุมนี้ว่า

๖๘/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ เพราะเรื่องนี้อย่างยาวอยู่ครับ ก็ค้นหาต้นฉบับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมาธิการ) : ก็ที่นี้กระผมอยากให้เป็นความถูกต้องว่า ทำไมเมื่อกระผมสงวนไว้ในที่ประชุมกรรมาธิการแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้ก็แล้วกันครับ คุณทรงธรรม ไม่เป็นไรครับ ค้นหาต้นฉบับ เพราะมีการแก้ไขทุกมาตรา

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (กรรมาธิการ) : กว่าจะค้นได้ก็เดี๋ยวจาระ ๓ ไปแล้วจะไปพูดที่ไหนครับ ไปพูดที่วัดโนนชิครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ วันนี้ผมก็เห็นว่าสมควรแก่เวลาแล้ว เพราะพูดกันมากเรื่องนี้ ก็จะขอเลิกประชุม ขอเป็นนัดหน้าต่อไปครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

สร้อยญา จันท์เรีย

บังอร แก่นกุล

บุญพา เผ่าสำราญ

สุภาภรณ์ มาลัยทัต

สุจิตรา ทองมา

เยาวเรศ นवलสกุล

ประเสริฐ บันสิน

กฤษณา มิ่งสุวรรณ

พัชรี ไชคำพา

สุชาดา ภมระราภา

รุจิรา เมล็ดแดง

ภุชชงค์ เอกบุตร

อรสา เจียมเจริญ

บุษราคัม สกลวารี

ปราณี เอกรัตนากุล

อาภรณ์ พงษ์นาค

เปรมจิต บุญหล่อ

อุทุมพร แก้วสติดิย

พัชนี คล้ายสุวรรณ

รัชณี ชันธิโชติ

กัลยา พิมเสน

พรรณบุบผา วิไลวงษ์

ทิพรัตน์ สาตประดับ

อัมพา กันทิโกวิทย์

เกษรา ไกญจนาท

ชลอลักษณ์ ธรรมผล

สติมา คุ่มมงคล

สุจิตรา ไกรบุบผา

กรรณา พิมพ์สุวรรณ

สมชาย ดาวอุดม

สมศรี ใจอ่อนนุ่ม

ชนิกา ศรีสมวงษ์

สุดคะนิง ดิษยาริคม

อนงค์ ไต่ตะประดับ

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ปิยะณัฐ วัชรภรณ์
ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
ประสงค์ วงษ์สุนทร
ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
ณรงค์ บุญสิทธิ์
ชัย ชิดชอบ
ถวิล จันทร์ประสงค์
สุขุม เลาว์ฉัยศิริ
สำอรงค์ พ่วงรอด
บัญญัติ วงษ์ประยูร
เอนก ทับสุวรรณ
เชิดชัย เพชรพันธ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๗/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๕

บุญเท่ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร